

Obaveštenje: Vidim da je sve više posetilaca iz bivših Ju republika. Međutim, čini mi se da s uključuju u rad foruma. Evo ja bih želeo da ih pozovem da se prijave i doprinesu radu foruma je više to je bolje.- Au197/79, Novi Beograd

Start
Login/logout
Registracija

elitesecurity:: forumi

WWW/WAP/EMAIL

Pravilnik

E

Pretraga:

Ovog foruma

Celog sajta

Google-ES

Chat! | @elitesecurity.org eMail | Statistike | Lista korisnika

Vaša reklama ovde? Kontaktirajte nas..

Srodne teme:

- Selektovanje Image (slike)na Formi u Visual Basic.. (13.08.2002.)
- TESLA COILS ? (25.05.2004.)
- Danas je 23 godine od... (11.05.2003.)
- Pomoc (14.05.2003.)
- Da li mogu to? Mislim da li je legalno? (25.05.2003.)
- srand () i rand () (23.06.2003.)
- Teslin induktor obrtnog magnetnog polja (25.03.2004.)
- Donatorska vecera za Muzej Nikole Tesle (04.12.2003.)
- DarwinAwards.COM (17.03.2004.)
- Zadatak Nikole Tesle? (22.03.2004.)

Aktuelne teme u ovom

Izaberite forum:

Lista pos

[es] :: Nauka :: Na šezdesetu godišnjicu smrti
NIKOLES...

[Pregleda: 269 | Odgovora: 22]
[Html / Print / Txt]

POSTAVI
TEMU

ODGOVORI

Autor

secret

Moderator

Puno ime: Aleksandar Marković

Član broj: 219

Poruke: 1563

Lokacija: scg/sr/bgd

*.verat.net

OS: Windows 98

Jabber: secret@elitesecurity.org

Sajt:

<http://www.info.gov.yu/default.php?id=9&je=>

[ES Bookmark]

<< Prethodna tema | Sledeca tema >>

 Na šezdesetu godišnjicu smrti NIKOLE TESLE...

06.01.2003. u

12:18

Na Božić 7. januara 1943. g. u pola jedanaest noću, umro je srpski genije Nikola Tesla, u hotelskom apartmanu broj 3327 na 33. spratu hotela "Njujorker" u Njujorku. Tim povodom, gradonačelnik Njujorka Lagvardija je rekao: "Nikola Tesla je umro. Umro je siromašan, ali je bio jedan od najkorisnijih ljudi koji su ikada živeli. Ono što je stvorio veliko je i, kako vreme prolazi, postaje još veće".

* Profil
* Email
* Privatna Poruka

Prema sećanjima Sofije Budisavljević, Tesline babe po majci, sredinom XV veka, iz sela Pećana kod Prizrena, krenula su prema Crnoj Gori tri brata: Juriša, Budiša i Pilip, pa dalje bežeći od Turaka preko Hercegovine i Dalmacije stigli u Lički Novi kod Gospića. Budiša je ostao pravoslavne vere, a ostala dvojica braće su se pokatoličili. Budiša je imao sina Radomira, koji je po ocu Budiši uzeo prezime Budisavljević. On je izbegao 1527. godine, za vreme upada Turaka u Krbavu i Liku, severnije u Gacku dolinu, na stranu Vojne krajine, koja je tada imala poseban status jer je bila naseljena graničarima. Oni su bili živi štit austrijskoj carevini od najezdne Turaka.

Ugledni sveštenici

Turci su proterani iz Like 1689. godine, a 1712. godine i ovi krajevi ulaze u sastav Vojne krajine. U to vreme Radomirovi potomci u šestom kolenu, braća Tošo i Maleš Budisavljević, osnovali su selo Pećane, na obodu Krbavskog polja. Srednji sin Toše Budisavljevića, Manojlo, imao je sina Marka, rođenog u Pećanima 1700. godine. On je bio deda Sofije Budisavljević, a čukundeda Nikole Tesle po majci. Marko Budisavljević služio je u Ličkoj graničarskoj regimenti od 1746. godine i imao je čin natporučnika (oberlajtanta) što odgovara današnjem činu poručnika.

Marko je sa svojom četom često prelazio preko tadašnje granice, goneći Turke, pa je za hrabrost od austrijskog cara Josifa II dobio plemičku titulu i zvanje Prijedorski junak.

Marko je imao četvoricu sinova, od kojih su dvojica poginula u ratovima. Najmlađi Manojlo je poginuo u bici s Turcima na ličkom Kordunu, a Petar je poginuo kod Verone, u bici sa Napoleonovom vojskom 1805. godine. Najstariji sin Markov, Toma Budisavljević Prijedorski, Teslin pradeda po majci, izabrao je sveštenički poziv. On je rođen 1750. godine u Pećanima. Bio je đak čuvene Viličke srpske narodne škole, u kojoj je nastava držana na srpskom jeziku i pisalo se cirilicom, za razliku od krajiških osnovnih škola gde je nastava držana na nemačkom jeziku. U dvadesetpetoj godini postao je sveštenik u selu Jošanima. Stekao je kao sveštenik veliki ugled, a o njemu je ostala legenda da je pre podne držao službu u crkvi, a po podne komandovao četom srpskih graničara.

Sofija Budisavljević bila je treće dete protojereja Tome. Kasnije se udala za protu Nikolu, iz ugledne srpske porodice Mandića. Sofija je sa protom Nikolom rodila osmoro dece, a najstarija od četiri kćeri bila je Georgina, majka Nikole Tesle. Od milja su je zvali Đuka, a rođena je 1822. godine u Tomingaju.

Teslina majka Đuka bila je izuzetna žena, bistre pameti i spretnih prstiju, pa iako nepismena znala je ceo "Gorski vijenac" napamet jer, kako bi gde čula da neko nešto recituje, to bi odmah zapamtila. Naročito je imala vešte ruke, pa je oduševljavala žene svojim ručnim radovima. O njoj u svojim sećanjima Tesla kaže: "Moja mati potiče iz veoma stare porodice u kraju u kome su živeli, u kojoj je bilo više generacija pronalazača. Njen otac i ded pronašli su mnoga oruđa za kućnu poljoprivrednu upotrebu i druge

potrebe. Ona je bila doista žena velike sposobnosti, odvažnosti i snage, koja je prkosila mnogi burama u životu i prolazila kroz mnoga iskušenja izvlačeći iz njih lična iskustva".

Posle smrti svoje majke, kao najstarije žensko dete, morala je da vodi celo domaćinstvo, brinući se o sedmoro ostale dece, pa zbog toga nije naučila ni da čita ni da piše.

Iz Tesleuma

Teslin ujak Petar Mandić bio je paroh u Gornjem Gračacu, a posle smrti Nikolinog oca, Milutina, postao je sveštenik i premešten je u Gospić. Tu se oženio Martom Manojlović. No, posle deset godina poželeo je da se zamonaši, i kaluđerski postrig je dobio 1891. godine u manastiru Gomirje. Stekavši zvanje arhimandrita, postaje iguman manastira Gomirje. Kasnije u Tuzli posvećen je za mitropolita zvorničko-tuzlanskog, 1892. godine, a od 1896. godine je mitropolit dabro-bosanski.

Drugi ujak Paja Mandić završio je vojnu akademiju i bio je viši štapski oficir u austrijskoj vojsci.

Za razliku od majčine loze, o precima Teslinog oca Milutina ima manje podataka. Još iz rimskog vremena, blizu mesta Raduča, gde je rođen Teslin otac, Milutin, postojalo je mesto Tesleum, po rečima Save Kosanovića, Teslinog sestrića.

Po Teslinom kazivanju, njegova se porodica ranije prezivala Draganić. Ovo prezime vodi poreklo iz užičkog kraja, odakle su i "vidoviti" Tarabići. Kod Karlovca postoji selo sa ovim imenom. Prezime Tesla postojalo je samo u Lici. Postoji predanje u porodici da su članovi jedne grane dobili nadimak "Tesla" zbog njihove nasledne osobine koju su bezmalo svi imali, a to su vrlo široki istureni prednji zubi, koji su mnogo ličili na istureno sečivo drvodeljske sekire.

Teslin deda Nikola oženio se Anom Kalinić i u braku izradio četvero dece. On potiče iz stare graničarske porodice, iz sela Raduča u Lici. Kao graničarski narednik u Napoleonovojoj vojsci dobija odlikovanje za hrabrost. Tada je Vojna krajina, od 1809. do 1814., pripadala Napoleonovim Ilirskim provincijama, dok kasnije, opet, potпадa pod vlast austrijske monarhije.

Milutin Tesla rodio se 3. februara 1819. godine u selu Raduču. Zajedno sa bratom Josifom završio je nemačku osnovu školu u Gospiću, a kasnije ih otac upisuje u vojnu školu ili "matematiku", kako su je zvali Ličani, želeći da postanu krajiški oficiri.

No, Milutin, sklon sanjarenju, filozofiji i umnom životu, zaključuje da kruta vojnička disciplina ne odgovara njegovojo pesničkoj prirodi i napušta vojnu školu, upisujući se na bogosloviju u Plaškom, koju uspešno završava 1845. godine. Ne posredno posle toga ženi se sa Đukom Mandić, čerkom uglednog prote Nikole Mandića iz Gračaca. Onda biva rukopoložen za đakona, zatim za sveštenika i odlazi na službovanje, prvo u Štikadu, a zatim u Senj, gde je bio od 1846. do 1852. godine.

Majčin dar

U Senju mu se rodio sin Dane i kćeri Milka i Angelina. Kasnije biva premešten u Smiljan, gde dobija sina Nikolu i čerku Maricu, a od 1863. postaje gospički paroh do smrti 1879. godine.

Tesla opisuje oca ovim rečima: "Moj otac bio je veoma obrazovan čovek, pravi prirodni filozof, pesnik i pisac. Za njegove propovedi govorili su da su rečite kao Abrahamove u Santa Klari. Imao je izvanredno pamćenje i često je znao da navodi poduze stavove iz raznih dela na raznim jezicima. Često je u šali, govorio, da bi mogao ponovo napisati neko klasično delo kada bi se ono izgubilo. Njegov stil bio je čuven. Njegove rečenice bile su kratke i jezgrovite, a pune dosetki i satire. Njegove primedbe, pune humora, bile su uvek nešto naročito i karakteristično... Otac je imao čudnu naviku da govori sam sa sobom. Često je vodio uzbudljive razgovore zapadajući u žestoku polemiku, menjajući visinu glasa. Slučajni slušalac zakleo bi se da se u sobi nalazi više osoba.

Iako moram sav svoj pronalazački dar pripisati majčinom uticaju, ipak je vaspitanje koje sam dobio od oca bilo od velike pomoći. Ono se sastojalo iz raznih vežbi, na primer iz pograđanja tuđih misli, pronalaženja grešaka u načinu izražavanja, iz ponavljanja dugih rečenica ili računanja napamet. Ti svakodnevni zadaci imali su za cilj da mi se pojača pamćenje i rasuđivanje, a naročito da se razvije kritičko osećanje, što je bez sumnje vrlo korisno".

Milutin se isticao kao pravdoljubiv čovek, i svoje članke je objavljivao u novinama, boreći se za srpske interese u Lici pod pseudonimom "Rodoljub Pravičić".

Nikola Tesla, iako potiče iz skromne svešteničke porodice, dosegao je najviše svetske vrhove u nauci, od kojih zastaje dah. Za svoje zasluge u elektrotehnici dodeljena mu je jedinica magnetne indukcije u međunarodnom sistemu jedinica pod nazivom tesla, što je i najveće priznanje jednom naučniku.

Željko Sarić

Quaerite et invenietis

 TESLA.jpg - 5.87k [| Odgovor na temu]

secret

Moderator

Puno ime: Aleksandar Marković

Član broj: 219

Poruke: 1563

Lokacija: scg/sr/bgd

*.verat.net

OS: Windows 98

Jabber: secret@elitesecurity.org

Sajt:

http://www.info.gov.yu/default.php?id=9&je=

Teslini poslednji dani...

06.01.2003. u 13:00

Mada je bio veoma slab i iscrpljen, Nikola Tesla je 4. januara 1943. godine, otisao u svoju kancelariju da bi izveo neki eksperiment po želji vernog prijatelja i saradnika Šerfa.

Tokom pripreme eksperimenta, Tesla je osetio jak bol u grudima. Užasno ga je probadalo. Odmah je sve prekinuo i vratio se u hotel, ali, kao i do tada, odbio je pomoći lekara.

Ujutru, u njegov apartman broj 3327 na 33. spratu hotela

* Profil
* Email
* Privatna Poruka

"Njujorker", u Njujorku, gde je živeo, došla je sobarica i pospremila. Kada je odlazila, Tesla je zamolio da na vrata okači natpis "Ne uznemiravajte me", što je, inače, često radio. U sobu bez njegove dozvole, osim osoblja hotela, nisu mogli da uđu ni najprisniji prijatelji.

Dva dana u tu sobu, u kojoj su ga poslednjih dana posećivali samo sestrić Sava Kosanović i književnik slovenačkog porekla Luj Adamić, niko nije ulazio. A, kada je sobarica, sumnjajući na najgore, jer se Tesla nikako nije oglašavao ušla u apartman, zatekla je naučnika upokojenog na njegovom krebetu.

– Kada sam tog 7. januara 1943, sa jednim prijateljem, ušao u Teslinu sobu, on je ležao mrtav. Bio je još mršaviji i bleđi, malo zgrčen, sa zaledenim, sažaljivim izrazom, gotovo osmehom na licu. Na velikom okruglom stolu bila je otvorena metalna kutija, kakvih je on mnogo imao, a u njoj pisma i poslednja Teslina slika – zabeležio je Sava Kosanović.

Teslino telo pregledao je dr Vembli i zaključio da je smrt nastupila uveče 7. januara 1943. godine. Stručno mišljenje bilo je da je poznati naučnik umro od srčane tromboze. Preminuo je u snu i sudski veštak je potvrđio da tu nije bilo mikakvih sumnjivih okolnosti.

Telo preminulog naučnika prebačeno je tog istog dana u Kqambelov posmrni zavod, na uglu Medison avenije i 81. ulice. Na radiju je tog dana gradonačelnik Njujorka Lagvardija pročitao poruku tj. vest koju je napisao Luj Adamić:

– Nikola Tesla je umro. Umro je siromašan, ali je bio jedan od najkorisnijih ljudi što su ikada živelii. Ono što je stvorio veliko je, i kako vreme prolazi postajaće sve veće...

Teslino telo izloženo u Kembelovoj mrtvačnici došlo je da vidi svega dvanaest ljudi. Kada je, međutim, u katedrali Svetog Jovana Bogoslova održano opelo, pojavilo se dve hiljade ljudi. Bile su tu sve važne ličnosti američke nauke i industrije, a među balkanskim diplomatama bio je jugoaslovenski ambasador Fotić, i naravno Teslin sestrić Sava Kosanović, sa Teslinim prijateljima i poštavaocima.

Posle opela, Teslino telo, u pratinji Save Kosanovića i nekoliko prijatelja prebačeno je na groblje Fernkilf u Ardsliju. Kremacija je obavljena posle nekoliko dana, mada nigde zvanično ne postoji nikakav dokument koji dokazuje da je to bila želja velikog naučnika.

Međunarodna komisija stručnjaka donela je 27. juna 1956. godine odluku da se jedinici magnetne indukcije da ime "TESLA", kao "priznanje genijalnom pronalazaču".

Jula 1957. Šarlota Mjuzar, sekretarica Save Kosanovića, donela je Teslin pepeo u Jugoslaviju.

Željko Sarić

p.s.

Tesla je kao sin pravoslavnog sveštenika rođen u selu Smiljanu kod Gospića 10. jula 1856. i postao je poznat po izumima i patentima i usavršavanjima elektromotora, generatora, transformatora i po primeni naizmenične električne struje.

Tesla se školovao u Gospiću, Karlovcu, Gracu i Pragu, a 1884. odlazi u SAD gde je i ostvario i najveći broj svojih izuma i oko 700 patenata.

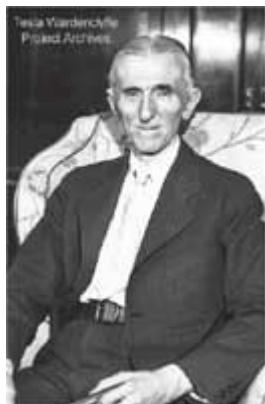
U Americi je radio prvo vreme sa Tomasom Alva Edisonom, a 1887. osnovao je sopstveni istraživački centar. Na osnovu njegovog patenta naizmenične struje (1888) sagrađena je velika hidrocentrala na Nijagari. Tesla je bio istraživački vizionar na polju izučavanja nanelektrisanih čestica, elektromagnetskih zračenja i provodnika, iz čega su danas nastali moderni sistemi radio-komunikacija, televizije, robotike, daljinskog upravljanja.

Smatraju ga i "praočem" modernih oružja, kao što su krstareći projektili, teledirigovana plovila (prvo je konstruisao 1898.), pa čak i američkog programa svemirskog naoružanja "Rat zvezda".

Njegov rad kopirao je i Đulijelmo Markoni koji je uspostavio prvu radiotelegrafsku vezu Evrope i Amerike, ali je posle dugotrajnog sudskog procesa američki sud Markonija proglašio plagijatorom.

Deo naučnika, takođe, smatra i da je izum iks-zraka neopravdano pripisan Vilhelmu Konradu Rentgenu, a ne Tesli. Da absurd bude veći, i Markoni i Rentgen dobili su Nobelovu nagradu koja Tesli nikad nije dodeljena.

Teslina rodna kuća u Smiljanu sad je muzej, koji se renovira nakon što su je tokom rata bitno oštetile hrvatske jedinice. U političkom delovanju Tesla je bio kosmopolita, ali i jugoslavenski orijentisan. Njegovi istupi u Drugom svetskom ratu bili su usmereni ka očuvanju Jugoslavije, ali i ka stvaranju ravnopravnih odnosa u njoj, pa je zbog toga bio distanciran od prosrpski orijentisanih krugova u emigraciji.

Quaerite et invenietis

tesla2.jpg - 4.6k [| Odgovor na temu]

secret

Moderator

Puno ime: Aleksandar Marković

Član broj: 219

Poruke: 1563

Lokacija: scg/sr/bgd

*.mediaworks.co.yu

OS: Windows XP

Jabber: secret@elitesecurity.org

Sajt:

<http://www.info.gov.yu/default.php?id=9&je=>

* Profil

* Email

* Privatna Poruka

 Re: Na šezdesetu godišnjicu smrti NIKOLE TESLE...
03.02.2003. u**14:06**

Nikola Tesla je čitavog života želeo je da pronađe i neki tehnološki način koji bi sprečio ratove u kojima su ginule stotine hiljada i milioni ljudi, a čovečanstvo se vraćalo unazad. Shvatio je da se ljudi ne mogu preko noći odreći nečega što su radili otkako postoje, pogotovo ne vođe velikih i moćnih država. Zato je u početku razmišljao poput Alfreda Nobela - da bi izum nekog moćnog oružja mogao da ih zaplaši i odvrati od ratovanja. Ili, da se ratna tehnologija toliko usavrši da bi, umesto borbe između ljudi, pobednika odlučivale bitke njihovih mašina. Međutim, uvideo je naivnost ovog gledišta jer je takva zamisao uvek mogla da se zloupotrebi, naročito od najmoćnijih država.

Pošto se Tesla nikada nije zadovoljavao polovičnim rešenjima, trago je za onima koja bi mogla da obezbede potpunu zaštitu svima - i velikim, ali i malim narodima i državama. Tek tada bi ratovi postali besmisleni pošto nijedan ne bi mogao da ima pobednika. Nažalost, možda je baš ta činjenica odredila i konačnu sudbinu njegove zamisli.

Izlazak u javnost

U toku 1931. godine Nikola Tesla je na jednoj konferenciji za novinare obavestio američku javnost da je blizu otkrića potpuno novog izvora energije koji će biti dostupan svima. Zapitan od novinara da podrobnije objasni prirodu ove sile, on je tajan-stveno izjavio: "Zamisao me je pogodila poput žestokog udarca... Sada mogu samo toliko da kažem da će ona doći iz potpuno novog i neočekivanog izvora..."

Prošlo je nekoliko godina, a zloslutni oblaci opštег rata ponovo su se nadvijapi nad Evropom. Onda se 11. jula 1934. godine, na prvoj strani "Njujork tajmsa", pojavio krupan naslov: Tesla u 78. otkrio nove zrake smrti. Tvkst je prenosio Teslinu tvrdnju da će njegov pronalazak "moći da prenosi kroz vazduh sažete zrake sa takvim sadržajem energije da će oni moći da obrre flotu od 10.000 neprijateljskih aviona na razdaljini od 200 milja..." On je takođe izjavio da će ovi zraci doneti opšti mir pošto će lako moći da ih proizvedu čak i male zemlje. Tako će svakoj državi podariti "nevidiljivi kineski zid".

Izjava genijalnog pronalazača i naučnika ustala je javnost, javila su se različita mišljenja, nagađanja i tumačenja. Naravno, nije promakla ni ljudima iz senke koji su znali da Tesla nije bio makar ko, naprotiv. Sa svoje strane, on se odmah zaputio do Dž. P. Morgana Mlađeg, sina čoveka koji je uložio novac u Teslinu veliku zamisao "Svetska radio stanica" (Njorl Njireless). Ali pošto taj preskupi poduhvat nikad nije doveden do kraja, a njegov otac je umro 1913. godine ne povrativši uložena sredstava, Morgana Mlađeg nije bilo moguće nagovoriti.

Jalove nade

Razočaran što mu izmiče mogućnost da ostvari svoj najnoviji izum, koji je, uz to, smatrao i najznačajnijim, Tesla je odlučio da

delimično otvoriti karte i da ga ponudi vladama nekoliko savezničkih zemalja: SAD, Velike Britanije, Francuske, Kanade, Sovjetskog Saveza i Jugoslavije (iako je bio slavan i u svetu, uvek je bio ponosan na svoje poreklo). Naslovjen sa "Nov način slanja sažete nerasipajuće energije kroz prirodne sredine", ovaj njegov dopis pružio je prvi put i oskudan tehnički olis onoga što će se danas nazivati "oružjem sa zracima nanelektrisanih čestica". Tesla je najveće nade polagao u vladu Velike Britanije na čijim se čelu tada nalazio Nevil Čemberlen.

Da je ovaj svoj izum smatrao ne samo najzahtevnijim nego i najznačajnijim, Tesla je pokazao i cenom - tražio je 30 miliona dolara, dok je svoj čuveni AS motor prodao Vestinghausu za samo jedan milion. Obećavao je da će njime obezbediti potpunu zaštitu za sva britanska ostrva od bilo kog neprijatelja, bez obzira da li se on pri-bližavao morem ili vazduhom. Tesla je verovao u Čemberlena, a Čemberlen je verovao u Hitlera! (Ali, pošto ga je Hitler izigrao, morao je kasnije da podnese ostavku). Možda zato Čemberlen nije video nikakvu vrednost u Teslinoj zamisli, pa je sa njim brzo prekinuo sve pregotore.

Tesla je 1937. godine ponudio svoj izum i „Amtorg trejding korporaciji“ sa sedištem u Njujorku za koju se verovalo da je prikriveno vojno odeljenje Sovjetskog Saveza u Americi. Izgleda da je baš od Sovjeta 1939. godine dobio jedini novac povodom svog izuma - skromnih 25.000 dolara. Ako nije bilo zainteresovanih da ga otkupe, bilo je onih koji su hteli da mu ga ukradu. Tesla je primetio da se u njegovu sobu tajno ulazilo i da je preturano po njegovim beleškama. Ali, ovi lopovi ili možda špijuni pojedinih zemalja ostajali su praznih šaka. "Nije bilo opasnosti da mi ukradu izum pošto ga ja nisam ni stavio na papir", rekao je Tesla. Svakako je mogao da se pouzda u svoje izvanredno pamćenje jer ne može baš svako da pamti svaku reč Geteoeog "Fausta", uz to još na nemačkom.

Kako je govorio Tesla

U toku te 1937. godine, dok je još polagao nade u to da će ipak ostvariti svoju zamisao, Nikola Tesla dao je i jedan poduzi intervju. U njemu je izneo svoje filozofske poglede, a nerado je pristao i da predviđi život za sto godina smatrajući to nezahvalnom rabotom. Pomenuo je ponovo i svoj izum.

"...Danas najcivilizovanije zemlje sveta troše najveći deo svog prihoda na rat, a najmanji na obrazovanje. Dvadeset prvi vek obrnuće taj redosled. Mnogo više će se ceniti borba protiv neznanja od borbe na bojnom polju. Pronalazak neke nove naučne istine biće daleko važniji događaj od svađa političara. Već su i novine iz naših dana počele da objavljuju i vrednuju nauč-a otkrića i stvaranje novih filozofskih zamisli, kao vesti. Novine 21. veka najuriće kriminal i politička sporenja na poslednje strane, a na prvim će istaći proglose o novim naučnim prepostavkama..."

...Do sada, odbrambena oruđa mogla su uvek da se iskoriste i za napad. To je poništavalo njihovu vrednost za svrhu očuvanja mira. Ali, ja sam bio dovoljno srećan, pa sam razvio novu zamisao i sredstva koja mogu biti iskorišćena prvenstveno za odbranu. Ako bude prihvaćena, moja zamisao revolucionarno će promeniti

odnose među nacijama. Napraviće svaku zemlju, bilo ona velika ili mala, neosvojivom za vojske, avione i druga sredstva napada. Moj pronalazak zahteva glomazna postrojenja, ali kada ona jednom budu izrađena, biće u stanju da unište sve - i ljudе i mašine koje se približavaju u prečniku od 200 milja. Ona će, da tako kažem, obezbediti zaštitni zid pružajući nesavladivu prepreku protiv bilo kog delotvornog napada. Ako nijedna zemlja ne bude mogla da se napadne sa uspehom, rat će izgubiti svaki smisao. Moje otkriće okončava pretnje aviona ili podmornica, ali će delimično dozvoljavati borbe bojnih brodova pošto će na njima moći da se smesti deo potrebne opreme. Zato će možda još biti ratovanja na moru, ali nijedan ratni brod neće moći da ugrozi obalu pošto će na njoj biti daleko moćnija oprema.

Hoću da naglasim da ovo moje otkriće ne razmatra korišćenje bilo kakvih "zraka smrti". Zraci nisu primvjedivi jer se ne mogu proizvesti u neophodnoj količini, a brzo slabe sa rastojanjem koje pređu. Sva energija Njujorka, ako 6i se pretvorila u zrake i izbacila, ne bi mogla da ubije čoveka na 20 milja pošto bi se, prema dobro znanim zakonima fizike, rasula u tolikoj meri da 6i bila nedelotvorna.

Moja naprava izbacuje čestice koje mogu da budu i velike i mikroskopski male tako da na neku malu udaljenu površinu možemo da prenesemo milijardama puta veću energiju nego što je moguće zracima bilo koje vrste. Mnogo hiljada konjskih snaga može biti tako preneto, strujanjem tanjim od vlasni kose, takvim da ništa ne može da mu odoli...

.. Ja ne tvrdim da neće biti još nekoliko razarajućih ratova pre nego što ceo svet prihvati moj poklon. I verovatno to neću doživeti da vidim. Ali, ubeđen sam da će za sto godina svaka nacija biti u stanju da se zaštiti od napada zahvaljujući mom izumu kli nekom drugom zasnovanom na sličnim zakonitostima..."

U čemu je tajna?

Da se ipak ne radi o maštarenju velikog pronalazača koji je, pošto je zašao u godine, zaboravljen pa je ponovo poželjeo da bude u središtu pažnje? Uostalom, i kada je bio mlađ, bio je jedan od onih "ludih naučnika" -verovatno i "najluđi". Tako sagledavanju Teslinog ponovnog pojavljivanja u javnosti doprinosi je i njegova teška besparica. Čovek krji je zadužio čitavo čovečanstvo gotovo da se potucao po njujorškim hotelima ostavljujući dugove za sobom.

Malobrojne činjenice koje su se nekako probijale do javnosti u toku ovih šezdeset godina od njegove smrtpi sve više ukazuju na to da je Tvrla u svak bio Tesla. I da je pogrešna slika o njemu možda i namerno podsticana. O tome je u Americi izašlo više knjiga, a postoje i dobri sajtovi na Internetu. Oni su i bili osnova za tekst koji upravo čitate.

Pa, šta je to što je Teslin izum razlikovalo od u običajenih naučnofantastičnih maštarenja? U nedostatku pravih činjenica,

nezavisni istraživači su prema rešenju ovog rebusa morali da idu posredno - proučavanjem svega čime se Tesla bavio, tražeći vezu sa onim što je o svom pronalasku sam rekao. Najzad, tu su i otvorene arhive FBI-a koje, mada su odabrane i manje ili više redigovane, vode ka istom zaključku.

Iz svih ovih materijala naslućuje se da je Tesla zamislio da se njegove čestice stvaraju u naročitoj vakuumskoj komori na čijoj bi izlaznoj cevi vladao "visok vakum". Neophodnu snagu za dobijanje ovakvog vakuma podarile 6m "Tesline turbine" - takođe revolucionarne građe jer bi bile bez lopatica! Tajanstvene čestice verovatno su "vatrene kugle" koje je Tesla već dobijao izvodeći oglede sa svojim visokofrekventnim transformatorima. One su neobična pojava i tesno su povezane sa pojmom munja. Izgleda da se deo energije svake munje krije i u njenim loptastim oblicima koji mogu biti različitih veličina - od nekoliko centimetara do nekoliko decimetara u prečniku. Vatrene kugle mogu da traju veoma kratko, ali i dovoljno dugo da bi mogle da se iskoriste. Dok su blizu površine Zemlje, mogu se približiti mnogim predmetima, kao da ih ispituju, ne praveći nikakvu štetu na njima. Međutim, mogu i sasvim iznenada da eksplodiraju - razorno, poput prave bombe.

Tesla ih je dobro upoznao uključujući i njihovo rušilačko svojstvo. Bilo je to u toku 1899. godine u Kolorado Springsu kada je u svojoj laboratoriji koju je podigao od novca dobijenog od Vestinghausa istraživao struje vrlo visokih napona i učestanosti. Tako su nastajale munje koje krase i mnoge Tesline fotografije. Ali, nastajale su i vatrene kugle. Dobio ih je, dakle, nemerno, a više puta je video i kako eksplodiraju. Uništite su mu visoki jarbol i uređaje u laboratoriji. Tesla je tada zapazio: "Rušilačko delovanje praćeno rasladanjem vatrene kugle događalo se nezamislivom žestinom".

Da bi mogao da nastavi ka svom konačnom cilju, bežičnom prenosu snage na daljinu, Tesla je morao da se izbori sa svojim neočekivanim protivnikom - vatrenim kuglama, odnosno loptastim munjama. Počeo je namerno da ih izaziva kako bi otkrio uslove potrebne da bi se stvorile i eksplodirale.
"Nije priyatno kad vatrene kugle eksplodiraju u vašoj blizini, pogotovo što mogu da razore bilo šta sa čime dođu u dodir", govorio je Tesla. Tako je izgleda otkrio da su parazitske struje koje se rađaju unutar toka glavne struje izvor ove opasnosti. Da je kao posledica međudejstva njihovih različitih frekvencija dolazilo i do eksplozije loptastih munja...

To verovatno znači da je Tesla u građu ovog izuma morao da uključi i svoje glomazne transformatore, slične onima iz Kolorado Springsa. Ali, kako je osmislio da se vatrene kugle zauzdaju da bi se tačno javile tamo gde treba i da eksplodiraju kad treba - to je ostalo tajna. I to ne samo za široku javnost, nego izgleda i za najbolje stručnjake najrazvijenijih zemalja.

Jer, njihove vlade nikada u potpunosti nisu odustale od pokušaja da otkriju tajnu Teslinog oružja i da je iskoriste samo za sebe. Zato je to nastojanje bila najstrože čuvana tajna, a nezainteresovanost za Teslu samo prividna.

Neka od objavljenih dokumenata najbolji su dokaz za to.

Nestale beleške

Tesla je bio slabog zdravlja već oko dve godine. Onda je 5. januara 1943. domaćici svog apartmana koji se nalazio u njujorškom hotelu "Njujorker" (na uglu 34. ulice i 8. avenije) poručio da ga ne uznemirava dok je sam ne pozove. Preminuo je u čvrtak, 7. januara, u večernim časovima.

Sahrana Nikole Tesle bila je 12. januara u Njujorku (njegovo telo je kremirano, a urna se nalazi u njegovom muzeju u Beogradu). Iako je rat bio u punom jeku, ispraćaju Teslinih posmrtnih ostataka prisustvovalo je oko 2000 ljudi, među kojima su bile i mnoge značajne ličnosti i nobelovci. Svi vodeći njujorški listovi imali su svoje izveštache...

Međutim, daleko od očiju javnosti, čim se saznao da je Tesla umro, započela je grozničava trka i borba za njegovu zaostavštinu. Za naučne beleške jer se znalo da mnoge svoje zamisli nikada nije zaštitio patentima, a ponajviše za tajnom oružja koje je pogrešno nazivano "zracima smrti". U trku su se sada potpuno uključile i američke vlasti, pogotovo što se javila bojazan da 6i Teslini planovi mogli da završe u neprijateljskim rukama - u prvom redu Sila osovine, ali i komunističkog Sovjetskog Saveza.

Sutradan ujutru, 8. januara, njegov sestrić Sava Kosanović požurio je da pre svih stigne do Tesline sobe. Ali, Teslino telo je već 6ilo odneto, a Kosanović je primetio da je neko preturao po stvarima njegovog ujaka. Uočio je da nedostaju neke od Teslinih beležaka i da nema crnog notesa. A to nije bio običan iotes. Imao je stotinak stranica, a na nekima je veliki pronalazač napisao: Vlada (Government).

Teslin apartman u hotelu "Njujorker", posle njegove sahrane 12. januara 1943. godine. Sava Kosanović je prvi zdesna. Bio je član kraljevske vlade u izbeglištvu, a kasnije i ambasador nove Jugoslavije u SAD.

Sava Kosanović ponovo je došao uveče s namerom da se otvori Teslin sef koji se takođe nalazio u njegovoj soči i da uzme testament. Uz pomoć bravara i uz prisustvo svedoka iz hotela, dvojice Amerikanaca koji su želeli da napišu Teslinu biografiju i nekih službenika iz našeg konzulata, sef je otvoren. Kosanović je uzeo samo tri Tesline fotografije, a sve drugo ostalo je tamo gde je i bilo.

Onda je sef ponovo zatvoren, sa novom šifrom. U subotu popodne, 9. januara, sva Teslina imovina je spakovana, zapečaćena i privremeno preneta u jedno skladište koje je bilo unajmljeno od Ureda za imovinu stranaca (mada je Tesla već oko pola veka bio naturalizovani američki građanin). Zahvaljujući tom postupku, Teslina zaostavština u najvećoj meri je sačuvana, a kasnije je preneta u Beograd.

FBI na delu

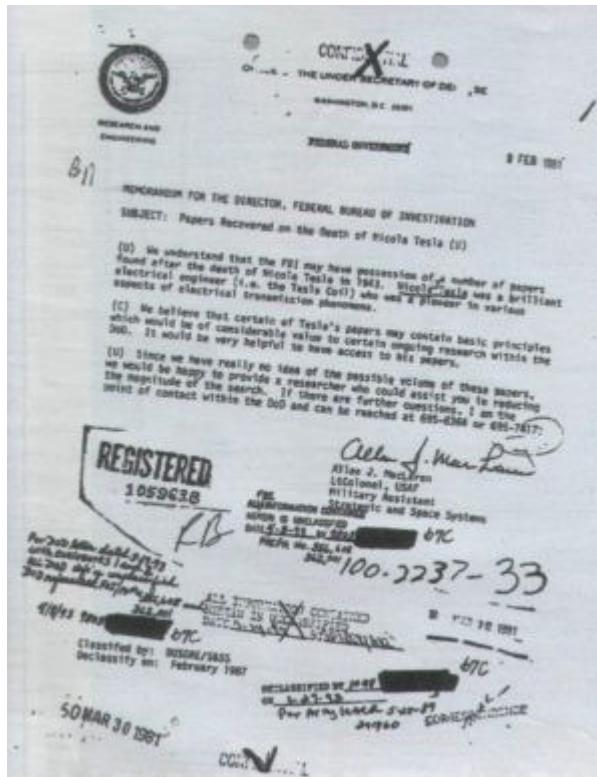
Ako je verovati zaključcima koji se mogu izvući iz dostupnih dokumenata FBI-a, američke vlasti na delovanje su pokrenuli ljudi koji su se oko Tesle vrzmali poslednjih godina njegovog života. Ali, teško da im je jedini cilj bio da napišu njegovu biografiju. Među njima se našao i Abraham Spanel, predsednik "Lateks korporacije", koji je u Teslino društvo dospeo posredstvom jednoga od njih, elektroinženjera Blojsa Ficdžeralda.

Čim je saznao za Teslinu smrt, Spanel je obavestio Ministarstvo rata u Vašingtonu, a stupio je u vezu i sa nekim članovima

američke vlade. Preneo im je svoju zabrinutost da "postoji velika verovatnoća da će Tesline važne beleške Sava Kosanović predati neprijatelju...". Sava Kosanović nije bio samo Teslin sestrič, već i naš diplomatski službenik u koga Amerikanci nisu imali poverenja sluteći da je u vezi sa komunističkim pokretom u zemlji, a tako, posredno, i sa Sovjetima.

Sa svoje strane, Blojs Ficdžerald obavestio je njujorško odeljenje FBI-a. Pomoćnik direktora P. E. Foksvort određen je da povede istragu. Njemu je Ficdžerald detaljno opisao kako je i gde završila Teslina imovina. Pomenuo mu je takođe da je od Tesle saznao za njegov osmišljeni plan revolucionarnog vida torpeda "koji nema nijedna zemlja". Prema zabeleženoj Ficdžeraldovoj izjavi, Tesla je 1942. godine morao da ostavi jednu svoju "maketu" vrednu 10.000 dolara u sefu njujorškog hotela "Guverner Klinton" - kao zalog za svoj hotelski dug od 400 dolara. Ficdžerald je bio ubeđen da je ona u nekoj vezi sazracima smrti ili sa bežičnim prenosom električne energije.

Spanel je dobio poruku od američke vlade da je ona "životno zainteresovana" za Tesline beleške i da "učini sve kako bi ih sačuvao". Iz dostupnih dokumenata FBI-a (iako su mnogi podaci sakriveni pre objavlјivanja) vidi se da su i mornaričke vlasti dobile nalog da sve Tesline beleške pregledaju i ono što je od značaja pre-snime na mikrofilmove. Stručnjaci iz mornarice i OSS-a (obaveštajne organizacije koja je bila jedna od preteča CIA) to su i uradili, ali posle mesec dana mučenja sa Teslinim "sitnim i nejasnim rukopisom" koji ih je, "iako je bio na engleskom, namučio kao da je bio na stranom jeziku".

Dokumenat iz 1981. godine u kome Ministarstvo odbrane (DoD) traži od fbi-a Tesline zabeleške zbog "izvesnih ispitivanja koja su u toku".

Kasnije, pošto je pedesetih godina dozvoljeno da sva Teslina zaostavština može da se pošalje za Beograd, ovaj detalj s njegovim nečitkim rukopisom često ih je držao u uverenju da su možda tada nešto važno propustili. Američke vlasti stalno su se pribojavale da će takva Teslina arhiva u Titovoj Jugoslaviji biti nadohvat ruke sovjetskim vrhunskim naučnicima i vrsnim stručnjacima.

U dokumentima FBI-a postoji podatak da je Blojsu Ficdžeraldu neko od ljudi iz vojske napomenuo "da je vojska verovala da su Teslini zraci jedina moguća zaštita od atomskih bombi". Zato možda i ne iznenađuje podatak da je Foksvort, ubrzo pošto je preuzeo slučaj Tesla, ubijen! I da je, izgleda, istragu FBI-a povodom tog ubistva zaustavio neko sa "višeg nivoa" vlasti.

Od hladnog rata do Iraka

Nakon završetka Drugog svetskog rata brzo se ušlo u doba "hladnog rata". Otkriće tajne zračnog oružja nametnulo se "kao imperativ". Kopije Teslinih zabeleški koje su mogle da se tiču oružja sa zracima nanelektrisanih čestica, naročito one o loptastim munjama, poslate su u vazduhoplovnu bazu Rajt-Paterson u Dejtonu, Ohajo. Tamo je pokrenut opsežan poduhvat, nazvan "Projekat Nik", s ciljem da na svaki način ispita da li Tesline zamisli mogu da se sproveđu u delo. I opet se desilo nešto slično kao i na početku - kopije Teslinih beležaka su nestale i više niko ne zna šta se s njima dogodilo!? Kada je 1960. godine sovjetski premijer Nikita Hruščov izvestio Vrhovsni sovjet da je fantastično oružje u završnoj fazi", Amerikanci su odmah pomislili da se radi o Teslinom zračnom oružju i da su Rusi prvi stigli na cilj. Prevarili su se.

Skica navodnog sovjetskog oružja sa zracima nanelektrisanih čestica. Nastala je na osnovu snimaka američkog špijunskog satelita blizu grada Semipalatinsk (sada Semej) u Kazahstanu, gde je SSSR nekada imao poligon za ispitivanje svog nuklearnog programa

Ali, ni njihovi započeti programi, onaj u uglednoj Lorens Livermor laboratoriji u Berkliju - u Kaliforniji niti onaj u vazduhoplovnoj bazi Hil - u Juti - nisu stigli do cilja ni posle višegodišnjih pokušaja. Izgleda da je postojao i "Projekat Tesla" koji se bavio civilnom

upotreboom loptastih munja, odnosno pokušajem da se one iskoriste kao rezervoari plazme u fuzionim reaktorima za proizvodnju električne energije. Postojala je i zamisao dabi od loptastih munja možda moglo da se naprave jeftine fuzione bombe ako 6i se u njih nekako ubrizgao litijum. Sve do naučno-fantastične zamisli da 6i ispitivanje njihovog čudnovatog kretanja možda moglo da posluži za osmišljavanje sasvim revolucionarnog elektrogravitacionog pogona za vazdušne letelice.

Sve poznate činjenice govorile su da je višedecenijska potraga velikih sila za Teslinim oružjem propapa. Možda je to i bila Teslina želja: kad već nije moglo da bude dostupno svima, neće nikom? Međutim, sadašnja zategnutost oko Iraka nagoveštava da nije baš tako. A čovečanstvu su ostali ratovi i slabašna nada da će se jednog dana možda pojavitи neki novi Nikola Tesla.

Goran Vojinović

Quaerite et invenietis

tesla1.jpg - 12.96k [| Odgovor na temu]

secret **Re: O Teslinim kalemovima**

13.02.2003. u 10:54

Moderator

Puno ime: Aleksandar Marković
Član broj: 219
Poruke: 1563
Lokacija: scg/sr/bgd
*.mediaworks.co.yu
OS: Windows XP

Jabber: secret@elitesecurity.org
Sajt:
<http://www.info.gov.yu/default.php?id=9&je=>

* Profil
* Email
* Privatna Poruka

Teslini kalemovi (eng. Tesla coils) u stvari u rezonantni transformatori s vazdušnim jezgrom. Rade sa strujama visokih frekvencija i mogu da ostvare ogromne napone koji se prazne kroz vazduh u vidu izuzetnih munja. Tesla je ostao neprevaziđen jer niko sem njega nije stvorio napon od čak 12 miliona volti i munje duže od 30 metara. I, uprkos činjenici da ih je izmislio pre više od sto godina, oni su i danas popularni i očaravajući. Pošto građa nije tajna, niti su oni prete-anio složeni, neki zaljubljenici u Tesline elektrotehničke čarolije u SAD prave ih već godinama. Čak ih izvoze i u Japan gde je Tesla takođe na glasu. Našli su primenu i u filmskoj industriji kad god je postojala potreba za munjama ili električnim lukovima. Možda je najbolja i najupečatljivija primena Teslinih transformatora mogla da se vidi u filmu "The Entity" u kome munje zrače iz tela glumice i prizor nije nikakav trik niti podvala (tvorac efekta bio je Bil Vajsok). Pamte se I scene iz filma „Terminator II“, a naročito kada „zli“ Terminator stiže na Zemlju iz budućnosti (tvorac ovih Teslinih efekata“ bio je Mark Barton).

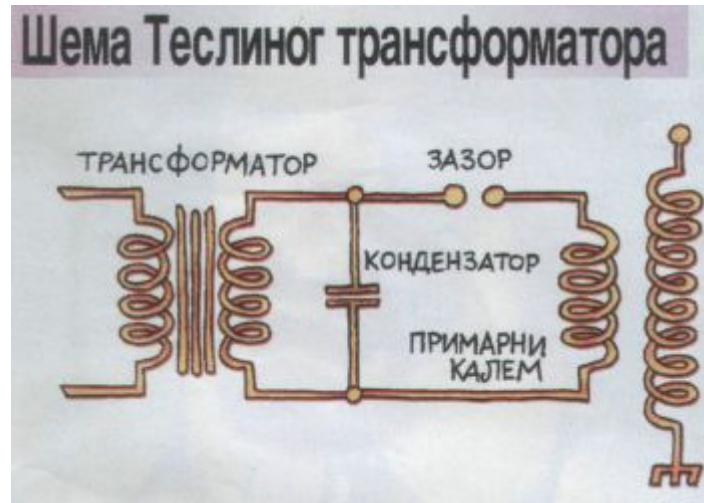
Zna se da Teslini kalemovi rade na takozvanoj rezonantnoj frekvenciji. Međutim, ona nije opšta, već zavisi od građe samog transformatora. Zato se ili planira pre izgradnje uređaja ili se pronalazi kasnije, podešavanjem osobina kalema koji ulazi u njegov sastav.

Rezonantnu frekvenciju nameće građa sekundarnog kalema. To je jedna složena LCR mreža. U njoj induktivnost (L) zavisi od fizičkih osobina samog kalema - od broja namotaja, poluprečnika i dužine kaLema. Pod kapacitetom (S) podrazumeva se spoj više delova sa potpuno istim veličinama površina kako žičanih delova tako i završnih elektroda sekundara. Otpornost (R) zavisi od osobina same žice sekundara na rezonantnoj frekvenciji.

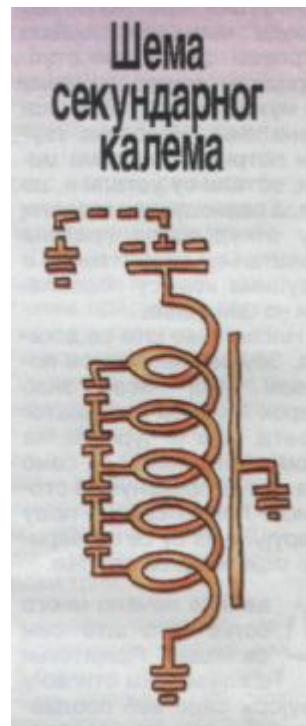
Pulsirajuća energija stvara se u sekundaru posredstvom primarnog kola. A da bi se to postiglo, oni moraju da budu u rezonanci. To znači da pulsiranje energije u primaru treba da bude tačno određene jačine i frekvencije. (Kao što i zvono morate da udarate tačno određenom jačinom i učestanošću da biste iz njega dobili čist, harmoničan zvuk).

Ovo kolo sačinjeno je od:

- (1) transformatora visokog napona preko koga se primar napaja strujom,
- (2) primarnog kondenzatora,
- (3) varničnog zazora i
- (4) primarnog kalema.

Zajedno, ovi delovi čine jednostavan oscilator. U njemu se neprestano menja smer toka elektrona, oni idu gore-dole kao kod neke klackapice (osciluju). Frekvencija ovih oscilacija određena je vrednostima kondenzatora i kalema koji su povezani u paralelno kolo. Elektromagnetski talasi koji se javljaju u primaru, indukuju struju i napon u sekundarnom kalemu. Najčešće, frekvencija se podešava promenom induktivnosti primarnog kalema.

Ako su energije visokofrekventnih talasa na primaru iste frekvencije kao i na sekundaru, energija preneta sa primara na sekundar počeće da raste. Slično kao što se kod lasera pojačava svetlost, ovde se stvara neverovatno visok napon koji se prazni kroz vazduh u vidu električnih varnica oblika munje.

NAPRAVITE SAMI

Ako želite sami da napravite jednostavan Teslin oscilatorni transformator srednje veličine. detaljno uputstvo „korak po korak“ možete naći na sajtu Grim Korone:

<http://www.monmouth.com/~grimcorona/> . Pomoć nudi i Breng Tarner iz Fulertona u Kaliforniji na adresi:
<http://www.apc.net/bturner/coils.htm> .

VOJNA NAMENA

Američko ministarstvo odbrane najavilo je mogućnost da će, ako dođe do rata sa Irakom, prvi put upotrebiti svoje novo, tajanstveno oružje. Radi se o mikrotalasnom oružju velike snage, odnosno krstarećim raketama koje nose munje. Ono je u stanju da uništi svu opremu u svojoj blizini, ali je neškodljivo za ljudе.

Nagađa se, takođe, da i B-2. najsavremeniji i najskuplji (nevidljivi) bombarder na svetu, pored mlaznog delimično koristi i elektrogravitacioni pogon.

Izgleda da su i Rusi pokušali da naprave super-moćni podmornički torpedo nazvan „škval“ koji je trebalo da koristi sličan pogon za izuzetno brzo kretanje kroz vodu. Navodno, njegovo neuspelo ispaljivanje sa podmornice „Kursk“ bilo je glavni razlog za njenu tragediju.

SVE PRIMENE TESLINOG TRANSFORMATORA

- Za ispitivanje u laboratorijama fizike:
 - za stvaranje plazme, vatrenih lopti - loptastih glunja,
 - u akcelerato-rima i razbijačima atomskih čestica,
 - u laserskoj tehnologiji, tačkastim mikroskopima,
 - za Kirlianovu fotografiju,
 - u rendgenografiji,
 - holografiji,
 - za proizvodnju ozona,
 - kao izvor udarnih napona pri visokonaponskim merenjima...
- U filmskoj industriji: (efekti varničnih pražnjenja u filmovima „Terminator 2“, „Gorštak“, ..Dosiye X...“)
- U vojnoj industriji
- U automobilima za paljenje benzinske smeše
- U tehničkim uređajima u domaćinstvu: TV i radio-aparatima, kolima za napajanje - čoperima...
- Za sterilizaciju vode, vazduha, u vinarstvu
- Za prečišćavanje gasova u industriji
- U poljoprivredi za dobijanje veštačkog đubriva

- U metalurgiji
- U medicini za lečenje strujama i za magnetnu rezonancu.

Izvor: Muzej Nikole Tesle u Beogradu

Goran Vojnović

Quaerite et invenietis

[| Odgovor na temu]

Vanja Petreski

SuperModerator
Član broj: 315
Poruke: 660
Lokacija: Belgrade
*.beg.sezampro.yu
OS: Windows XP

Jabber: 7@jabber.org
ICQ: 116932142
Sajt: galeb.etf.bg.ac.yu/~seven

* Profil
* Email
* Privatna Poruka

Re: Na šezdesetu godišnjicu smrti NIKOLE TESLE...

15.02.2003. u 12:51

Cita se "Politikin Zabavnik", nema sta ;-)

7

secret

Moderator
Puno ime: Aleksandar Marković
Član broj: 219
Poruke: 1563
Lokacija: scg/sr/bgd
*.mediaworks.co.yu
OS: Windows XP

Jabber: secret@elitesecurity.org
Sajt:
<http://www.info.gov.yu/default.php?id=9&je=>

* Profil
* Email
* Privatna Poruka

O Teslinim "zracima smrti" i...

15.02.2003. u 16:52

Teslina genijalnost se ne ogleda samo u dubini prodiranja u tajne prirode, već i u širini interesovanja. Kratak pregled njegovih ideja i izuma to lako može da pokaže. U Muzeju Nikole Tesle u Beogradu čuva se više od 40 000 listova naučne dokumentacije sa naznakama ili potpunim opisima stotina ideja iz najrazličitijih oblasti.

U odnosu na Edisona koji je imao preko 1000 patenata, može se reći da je Tesla ostvario relativno mali broj originalnih patenata - ukupno 118. Od toga 112 američkih i šest britanskih. Ostalo su bili analozi, ili ponovljeni patenti u drugim zemljama. Međutim, broj patenata samo je jedno merilo kreativnosti i plodnosti izumitelja. Ono što je mnogo važnije od broja jeste kvalitet.

Kao svedok u pomenutom sudskom procesu iz oblasti bežične radiotelegrafije, vođenom 1916. godine, Tesla je izjavio: «Imao sam na stotine otkrića koje je trebalo patentirati, ali sam to odložio. Troškovi su bili preveliki i nisam to mogao da uradim.»

Neke od tih izuma je razvijao dalje iz čisto naučnih razloga, a neke i iz komercijalnih. Da bi omogućio nastavak naučnog rada morao je, naročito posle 1900. godine, da se bavi i trivijalnim stvarima. Tako je 1904. u teškoj besparici napravio osvetljenje izloga jedne radnje u Njujorku. Njegov rad na fontani i fonografu takođe spada

u komercijalne poduhvate. Međutim, i u najmanjim pronašćima bila je prepoznatljiva njemu svojstvena duhovitost, originalnost i genijalnost.

Za Teslu je bio karakterističan rad na čitavim tehnologijama koje su podrazumevale multidisciplinarno znanje i objedinjavanje više različitih otkrića. Tako su nastale «veština teleautomatike», «veština prenošenja energije kroz prirodne sredine», «veština telegeodinamike» i druge. U skladu s duhom vremena takve svoje izume Tesla je označavao rečju «art» - što bi se moglo prevesti kao veština ili umetnost proizvođenja određenih efekata.

Telegeodinamika: Pojam «telegeodinamika» je Teslina kovanica i u prevodu znači veština (mi bi danas rekli tehnologija) izazivanja ritmičnih vibracija u elastičnoj sredini kakva je zemlja, njihovo prenošenje do udaljenih krajeva i njihovo prihvatanje, registrovanje i pojačavanje.

Verovatno je u neposrednoj vezi sa ovom idejom jedan događaj koji se odigrao u Teslinoj laboratoriji u južnoj Petoj aveniji 1896. godine. Prema opisu koji je dao Džon O'Nil u knjizi «Nenadmašni genije» jednom prilikom je Tesla pričvrstio mehanički oscilator za potporni stub u laboratoriji. Posle izvesnog vremena oscilator je stupio u rezonantno oscilovanje sa čeličnom strukturom zgrade u kojoj je smeštena laboratorija, što je izazvalo pravi zemljotres. Da je u pitanju verodostojan podatak, posvedočio je i sam Tesla u nekoliko navrata. Ovaj događaj je dao povoda Tesli da februara 1912. godine, u časopisu «World tudej» smelo izjavi da bi se ovakvom metodom mogla prepoloviti i sama Zemljina kuga.

Detaljnije i studiozniye Tesla je pristupio razradi ideje o prenošenju mehaničkih talasa kroz zemlju, 1920. godine, kada nalazimo njegove prve beleške i proračune. Međutim, još dosta vremena je proteklo pre nego što je projekat bio razrađen i usavršen. U periodu između 1934. i 1941. godine, Tesla nudi «telegeodinamiku» poznatim američkim kompanijama kao što su «Teksas», «Vestinghaus» i «Bafalo Nijagara end Istern pauer korporejšn». U pismu Normanu R. Gibsonu, potpredsedniku kompanije «Bafalo», od 12. novembra 1934. godine, Tesla kaže:

«Dugo kontinuirano eksperimentisanje i posmatranje ovakvih mašina (mehaničkih oscilatora - prim. prev.) dovelo me je do otkrića veštine telegeodinamike i do usavršavanja predajnih i prijemnih uređaja pogodnih za njihovu univerzalnu primenu. Novo polje koje je time otvoreno nudi ogromne mogućnosti na čisto naučnom, kao i na praktičnom planu. S mojim uređajima biće lako odrediti, sasvim sigurno, unutrašnju strukturu planete, njene osobine kao provodnika zvučnih talasa, odrediti fizičke konstante i izneti na videlo njena skrivena blaga. Uređaji iste vrste sa neznatnim izmenama, mogu se upotrebiti za prenos kroz zemlju, bez obzira na udaljenost, signala i poruka, za proizvođenje različitih revolucionarnih efekata, za primenu u istraživanju, navigaciji i raznim oblastima industrije i trgovine.»

Metod koji je Tesla primenio u cilju dobijanja efekata o kojima je govorio, sastojao se u utiskivanju izohronih vibracija u zemlju putem, za tu svrhu, modifikovanog mehaničkog ili

elektromehaničkog oscilatora, čime je u zemlji stvarao ritmične poremećaje slične zvučnim ili elektromagnetskim talasima.

Razvio je nekoliko tipova svojih telegeodinamičkih odašiljača od čisto mehaničkog do čisto električnog. Ono što je ovaj metod činilo efikasnim, smatrao je, jeste činjenica da se Zemlja ponaša kao savršeno elastično telo u odnosu na utisnute mehaničke impulse.

Nijedna od pomenute tri kompanije kojima je Tesla nudio ovaj projekat nije prihvatile predlog. Glavni razlog za odbijanje svodio se na sumnju eksperata ovih kompanija da će Teslini prijemni uređaji moći da izdvoje periodične elastične talase koje stvaraju predajnici zbog mnogobrojnih reflektovanih i refraktovanih talasa u Zemlji.

Teslin projekat je zaista bio originalan i nov. U vreme kada se pojavio sa idejom o telegeodinamici, seismika kao nauka tek je bila u razvoju i jedini metod koji se koristio za istraživanja podzemnih ležišta rude, nafte, soli i raznih minerala, bio je putem eksploziva. Aktiviranjem eksplozivne smeše u zemlji napravio bi se seizmički poremećaj koji bi stvarao spektar talasa u zemlji. Njih bi registrovao udaljeni geofon ili seismograf, a zapis koji bi se dobio analiziran je sa ciljem da se locira položaj nekog horizontalnog diskontinuiteta u zemlji za koji bi se pretpostavljalo da je ležište. Retko, i samo za plitka istraživanja u rudarstvu, koristila se tehnika pada čekića ili tega za izazivanje seizmičkog poremećaja.

Tesla je prvi predložio način izazivanja kontinuiranih izohronih oscilacija za seizmička i geofizička istraživanja. Ove njegove ideje iskorišćene su tek pedesetih godina 20. veka, kada je kompanija «Kontinental ojl» patentirala metodu «Vibrosajs». Ono što je omogućilo uspešnu primenu Teslinih ideja jeste uvođenje računara i mogućnost automatske obrade podataka, odnosno analize generisanih mehaničkih talasa i pratećih poremećaja.

Zraci smrti: Iako je ovo otkriće poznato pod popularnim nazivom «zraci smrti» ne radi se o zracima već o usmerenim snopovima čestica. Tesla je objašnjavao da ni sva električna energija grada Njujorka koncentrisana u zrak, ne bi mogla da povredi čoveka na većem odstojanju. Ali, zato usmeren prodoran snop čestica može da bude smrtonosno oružje.

Teslin plan za novo oružje podrazumevao je ispunjenje četiri tačke i predstavljao je ne jedan izum već tehnologiju koja je sadržavala niz novih otkrića:

1. Konstrukcija nove visokovakuumskе cevi otvorene prema atmosferi.
2. Sredstva za prenos visokog nanelektrisanja minijaturnim mescima.
3. Novu vrstu terminala relativno malih dimenzija na izuzetno visokom potencijalu.
4. Elektrostatički generator velike snage.

Prema teoriji koju je izložio, malo sferično telo prečnika desetohiljaditog dela santimetra od pogodnog materijala, kakav je recimo volfram ili živa, smešta se u savršen vakuum u cevi koja je

postavljena unutar velike sfere koja je na visokom potencijalu od više desetina miliona volti.

Ako se malo sferično telo i velika sfera, na odgovarajući način povežu tako da malo telo dobije isto nanelektrisanje kao i velika sfera, repulzivna elektrostatička sila će kroz otvorenu vakuumsku cev izbaciti malo telo u atmosferu.

Mali prečnik, velika brzina i visoko nanelektrisanje izbačenog projektila trebalo je da obezbedi prodornost na velike udaljenosti. Ovakvi projektili bili bi izbacivani u nizu i praktično bi stvarali mlaz velike energije.

Tesla je ovde primenio više različitih otkrića do kojih je došao u ranoj fazi rada na visokofrekventnim strujama. Jedno od njih spominje u pismu uredniku «Njujork heralda» 16. jula 1937. godine: «Celom naučnom svetu potpuno je nepoznata neverovatna činjenica koju sam ja otkrio pre dvadeset godina da elektron u cevi, koja radi na veoma visokom potencijalu, nosi nanelektrisanje koje može biti hiljadama puta veće od uobičajenog.»

Izjave poput ove, u kojoj je izneo činjenice potpuno suprotne našim današnjim saznanjima u ovoj oblasti, verovatno su znatno doprinele kasnijoj mistifikaciji njegovog rada na zracima smrti.

Leonardo i Tesla: Kad se razmatraju Tesline neobične i maštovite ideje u najrazličitijim oblastima tehnike, jedna od asocijacija je sličnost sa delom velikog genija renesanse - Leonardom da Vinčijem. Dva genija su živela u različitim vremenima, ali imaju mnogo toga zajedničkog. Jedan je bio umetnik kome je nauka bila ideal. Drugi je bio naučnik koji je ideal umetnosti ugradio u svoj naučni rad. U Teslinoj zaostavštini pronađen je samo jedan njegov kratak osvrt na Leonardov rad. U jednoj svojoj belešci, u komentaru na članak «Leonardo da Vinči kao avio inženjer» objavljenom u časopisu «Sajentifik ameriken mantli» aprila 1921. godine, Tesla, koji je tada podnosio svoju patentnu prijavu iz vazduhoplovstva, i bio posebno zainteresovan za ovu oblast tehnike, kaže:

«Fotografije prikazuju leteću mašinu Leonarda da Vinčija iz 1490. godine, model iz Američkog nacionalnog muzeja u Vašingtonu, čije su dimenzije: visina 24 inča, raspon 12 inča; ukupna korisna površina 100 kvadratnih inča. Postoje dva krila i rep pričvršćeni za noseći ram kojima upravlja pilot i koji je izvor pogonske snage. Članak se poziva na Libsovou kolekciju a isto tako na prilog koji je na istu temu napisao Edvard Mek Kurdi u časopisu 'Devetnaesti vek'. U vezi sa Leonardovim pokušajem leta, filozof Džerom Kadron, u knjizi 'De Subtilitate' primećuje da je Leonardov pokušaj bio neuspešan. Leonardovi radovi se nalaze u 'Il Codice Sul Volo Degli Neeli' i 'Codice Atlantico'. Ova tema se spominje i u sedam od dvanaest rukopisa u Francuskom institutu u Parizu. U radovima koji su navedeni dati su i crteži koji su, uglavnom, svi nejasni. U cilju sticanja jasne slike, neophodno je konsultovati originale.»

Leonardo i Tesla su slični i po velikim tajnama stvaralaštva kojima su ovladali i velikim vizijama koje su želeli da dosegnu. Leonardo

je imao svoj neuspeli pokušaj da napravi sliku nad slikama «Bitku kod Angijarija» i najveću livenu skulpturu posvećenu vojvodi Sforci, a Tesla - pokušaj da napravi remek-delo inženjerske veštine, bežični prenos energije. Ali, možda nigde njihova sličnost nije toliko očigledna kao u nastojanjima da konstruišu najčudesnije mašine koje uzbuđuju maštu običnog čoveka.

Televizija: U članku «Razvoj u praksi veštine telefotografije» objavljenom u časopisu «Elektrikal rivju», 11. decembra 1920. godine, Tesla u odeljku «Televizija će biti sledeći korak u razvoju bežičnog prenosa,» kaže:

«Prenos fotografije predstavlja samo prvi korak u pravcu neuporedivo većeg dostignuća televizije. Ali, ovo znači trenutni prenos vizuelnih utisaka na bilo koju udaljenost putem žica ili bežično. To je predmet kome sam posvetio više od 25 godina detaljnog proučavanja. Dve prepreke koje su godinama izgledale nepremostive uspešno su prevaziđene, ali velike teškoće su još uvek na putu. One se sastoje u inerciji osetljivih ćelija i ogromnoj brzini potrebnoj da bi se omogućilo gledanje osoba, objekata ili scena iz života. To je problem konstruisanja predajnika analognog sočivu i retini oka, zatim obezbeđenja sredstava za prenos koje odgovara optičkom nervu i prijemnika organizovanog slično mozgu. To je gigantski zadatak ali ubedjen sam da će svet biti svedok njegovog ostvarenja u bliskoj budućnosti.»

Radar: U toku Prvog svetskog rata, u vreme velike ofanzive nemačkih podmornica na savezničke brodove, konsultovani su i vodeći naučnici u Americi o mogućnostima otkrivanja podmornica. U intervjuu koji je objavljen u časopisu «Elektrikal eksperimentator», avgusta 1917. godine, Tesla je predložio rešenje koje se, po mnogim nabrojenim pojedinačnim elementima, nalazi u osnovi rada savremenog radara:

«Postoji mogućnost da se utvrdi mesto podmornice pomoću elektromagnetskih talasa. Ako snop koncentrisanih zraka iz oscilatora vrlo visoke učestanosti izbacimo u deliću jedne sekunde, pa ga posle reflektovanja od podmornice učinimo vidljivim na nekom fluorescentnom zastoru na brodu sa koga je snop izbačen, ili na nekom drugom brodu; tako možemo utvrditi gde se podmornica nalazi. Talasi ovog električnog zraka moraju biti veoma kratki. To je najvažnije; a osim toga moraju razvijati ogromnu snagu, tj. impulsi moraju biti snage od nekoliko hiljada kNj ..snopovi zraka bi se slali u vrlo kratkim vremenskim intervalima, brzo jedan za drugim.»

Čitač misli: U nekoliko navrata Tesla je obrazlagao svoju ideju o aparatu koji bi mogao da čita misli i čiji se rad zasnivao na njegovoj osnovnoj postavci da su ljudi automati koji odgovaraju na spoljašnje impulse. Pošto je oko glavni organ prijema tih impulsa moguće je, teorijski, da se analizom reakcija ili stanja retine oka koja je instrument za prenošenje spoljašnjih impulsa do mozga, pročitaju misli:

«Funkcija oka», piše Tesla u pismu M. V. Kapu 4. marta 1919. godine - jeste da projektuje sliku na retinu i da saopšti informaciju vlaknima optičkog nerva. Verujem da svaka misao povratnom

akcijom izaziva sličan poremećaj i da se interpretacijom ovog efekta na retini, slika može projektovati na ekran. Ova slika je povezana sa mišiju na potpuno identičan način kao originalan utisak. Mi imamo na raspolaganju određene eksperimentalne činjenice, ali je krajnje teško usavršiti uređaj za ostvarenje ovog zadatka. Kako sada stvari stoje, iako sam proveo mnogo godina u studiranju ovog problema, moj glavni oslonac u radu je, još uvek, neda.»

Perpetum mobile i samoradna mašina: U članku «Problem povećanja ljudske energije» objavljenom u časopisu «Stoleće» 1900. godine, Tesla je izneo ideju o mogućnosti izrade jedne mašine koja bi koristila energiju iz prirodne sredine, što su mnogi čitaoci pogrešno poistovetili sa mašinom koja bi proizvodila sopstvenu energiju i koja je poznata pod nazivom «perpetuum mobile». U pismu od 1. septembra 1900 Volteru Klaudenu, jednom od čitalaca pomenutog članka, Tesla kaže:

«Izvinite zbog tvrdnje da ste pogrešno razumeli svrhu poglavlja u mom članku objavljenom u časopisu 'Stoleće' koji se odnosi na 'perpetuum mobile'. Moj cilj je upravo bio da čitaocu prenesem utisak o nemogućnosti konstruisanja takve mašine. Ali, ono što možemo učiniti i što ćemo sigurno ostvariti na kraju, jeste korišćenje energije iz prirode na takav način da će za sve praktične svrhe to izgledati kao da imamo perpetuum mobile. Ovaj rezultat ja pokušavam da ostvarim u svojoj samoradnoj toplotnoj mašini, koja uzima suncеву toplotu i pretvara je u koristan rad bez potrebe korišćenja goriva bilo koje vrste.»

Ideju o korišćenju energije iz prirodne sredine Tesla je i patentima zaštitio 1901. godine i to u patentima br. 685 957 i 685 958, dobijenim 5. novembra 1901. Na crtežima su prikazane šeme uređaja koji su u stanju da koriste energiju zračenja ultraljubičaste svetlosti, katodnih, rentgenskih ili nekih drugih zraka. Rad uređaja se zasniva na otkriću da pomenuta zračenja, koja uglavnom nose pozitivno nanelekrisanje, dejstvuju na izolovanu i visoko uzdignutu metalnu površinu povezanu preko kondenzatora s negativno nanelektrisanom zemljom, tako što stvaraju jedan strujni tok od ploče prema zemlji. Kondenzator u kolu akumulira primljenu energiju i kad razlika potencijala na oblogama kondenzatora dostigne odgovarajuću vrednost, aktiviranjem rednog vezanog prekidača može se aktivirati prijemnik energije ili se ta energija koristi za pokretanje ili upravljanje određenih naprava.

Aeromobil, raketa, podmornica, mlazni pogon: «Poništiti daljinu i preneti energiju bežičnim putem» predstavljala su dva životna cilja Teslinog pronalazačkog rada. I na jednom i na drugom radio je dugi niz godina.

Postoje razne ideje u vezi sa transportom koje Tesla iz različitih razloga nije uspeo da realizuje i za koje su ostali samo tragovi u sačuvanoj dokumentaciji. O njima je govorio uglavnom u pismima priateljima ili poslovnim saradnicima, a ređe u štampi. Tako je, na primer, u pismu svom prijatelju i mecenu, pukovniku Džonu Džekobu Astoru, u pismu od 22. marta 1909. godine, Tesla pisao

da intenzivno radi na novoj letećoj mašini:

«Naporno sam radio na projektu leteće mašine i izgleda da će to biti nešto izvanredno. Neće imati nikakav propeler niti nosive površine krila i repa, niti krmilo pravca, u stvari ništa već poznato i omogućiće nam da podižemo veće terete i nosimo ih kroz vazduh sa najvećom mogućom brzinom kakvu je danas moguće ostvariti.»

Nažalost, u Teslinoj ostavštini su sačuvani samo nagoveštaji ovakvog njegovog rada, poneka skica ili beleške, iz kojih se može naslutiti u kom pravcu su se kretale njegove ideje, posebno u vazduhoplovstvu.

Vazduhoplovstvo je bila oblast posebnog Teslinog interesovanja. Proučavao je let ptica još kao dečak i interesovao se za rešenje problema slobodnog čovekovog leta tokom cele svoje karijere inženjera. Patent u vezi sa metodom i uređajem za vazdušni transport, prijavio je 1921. godine.

Višenamenska mašina: Posle pronalaska turbine bez lopatica Tesla je radio na primeni ove mašine i saradivao u tom smislu sa raznim kompanijama. Tako je za kompaniju «Pjur» konstruisao turbogenerator za čeono svetlo za lokomotivu koji je za pogon koristio paru iz kotla lokomotive. Taj isti uređaj, adaptiran, bio je predmet Teslinih pregovora sa kompanijom «Metjes indžiniring», oko proizvodnje turbogeneratora koji bi se koristio za razne potrebe, a bio posebno namenjen za jako udaljena naselja ili kuće bez mogućnosti da koriste sve pogodnosti urbanizovanih mesta. U pismu gospođi E. Grejem od 18. marta 1912. godine, Tesla je opisao svoju ideju i nameru:

«Možda vam nije poznato da sam ja usavršio novo otkriće koje je izvanredno prilagođeno za udaljena naselja i posvetio sam mnogo vremena da ga razvijem tako da svetlost, toplota, snaga, sterilisana voda, vazduh i led mogu da se dobiju iz iste mašine smeštene, na primer, u podrumu na veoma malom prostoru.»

Fontana i fonograf: Ova dva pronalaska pripadaju onoj grupi koju je Tesla razvijao silom prilika i boreći se da reši mnogobrojne teškoće oko finansiranja sopstvenog istraživačkog rada. U patentu br. 1113 716 od 13. oktobra 1914, zaštitio je otkriće fontane čiji se rad zasnivao na cirkulaciji velike mase vode. Tesla je bio dobar prijatelj sa Luisom Tifanijem, poznatim draguljarom i izumiteljem posebne tehnike izrade vitraža, koja je po njemu dobila ime «tifani tehnika». Bio je s njim u poslovnom dogovoru i pripremao je fontane koje bi mogle da se koriste u enterijeru.

Oko 1920. godine Tesla je sklopio ugovor sa Haroldom Lahmanom oko unapređenja rada fonografa. Njegov zadatak bio je da poveća mogućnost snimanja na postojećim fonografskim kabinetima. Propast industrije fonografa sprečila je primenu Teslinog rešenja.

Veštačko održavanje cirkulacije krvi: Mnogo napora Tesla je ulagao u pronalaženje raznih sprava koje bi mogle da olakšaju čovekov život ili da mu pomognu u lečenju bolesti. Jedna od ideja koju nije stigao da realizuje odnosila se na veštačko održavanje cirkulacije krvi. Povod za razmišljanje na ovu temu bila je bolest

Teslinog bliskog rođaka. U pismu pronalazaču Dž. Bejkeru od 11. aprila 1899. godine, koji mu se obratio s molbom za mišljenje u vezi sa jednim njegovim medicinskim uređajem, Tesla mu je ispričao svoju ideju:

«...Pre nekoliko godina došao sam na ideju da se celo telo osobe stavi u komoru i samo da se lice ostavi izloženo spoljašnjem vazduhu. Komora je trebalo da ima vrata kroz koja bi osoba ulazila i čiji bi otvori imali gumene zaptivke tako da posle zatvaranja komora bude hermetički zatvorena. Iz istih razloga bi prozor kroz koji bi lice osobe bilo istureno, bio ovičen gumom. Ako bi se komora tako opremila, vazduh razređen, smatram da bi krv osobe unutar komore bila privučena spolja prema površini kože. Ako se zatim vazduh pusti nazad u komoru i proizvede se kompresija, krv bi jurnula nazad i tako bi dobili moćnu pumpu koja u svakom ciklusu razređuje vazduh do određenog stepena i koja se može podesiti da razređuje vazduh onoliko puta koliko srce kuca u minuti... Zamislio sam dalje jedan uređaj kojim bi sam puls osobe mogao da kontroliše rad pumpe, tako da bi ova pumpala krv tačno u skladu sa otkucajima srca.»

Električno kupatilo: U maju 1898. godine održana je u Njujorku Međunarodna izložba zdravlja koju je otvorio predsednik Sjedinjenih Država i koja je privukla veliku pažnju publike. Posebno atraktivna bila je izjava Nikole Tesle, pročitana prilikom otvaranja izložbe. Ženama je ona bila zanimljiva, jer je razmatrala pitanje tena. U poruci Tesla je izneo činjenicu do koje su došli još Paster i Koh da 4000 do 7000 mikroorganizama takozvanih mikroba kroz vazduh padne na svaku stopu (30×30 cm) površine ljudskog tela i tamo se pričvrste i ostaju. Kupanje do izvesne mere pomaže da se odstrane mikrobi, ali ne sasvim. Koža zbog njihovog dejstva trpi promene i stari. Naelektrisavanjem tela bilo pozitivnim ili negativnim elektricitetom stvorila bi se repulzivna sila između dva nanelektrisana tela od kojih je jedno ljudsko i velike mase, a drugo telo mikroba male mase. Posledice nanelektrisanja bile bi odbacivanje mikroba od tela.

Tesla je, kao pravi eksperimentator, metodu primenio na sebi i u istoj poruci je opisao. Ona se sastojala u snažnom trljanju tela dezinfekcionim sredstvom kakav je recimo alkohol, a posebno kose koja posebno zadržava mikroorganizme. Zatim je posebnom baterijom nanelektrisavao svoje telo da bi odbacio mikrobe i na kraju bi ceo postupak završavao blagim trljanjem alkoholom.

Mehaničke oscilacije kao terapija: U toku rada na elektromehaničkim oscilatorima u periodu 1892-1895. godine, Tesla je slučajno došao do otkrića mehaničke terapije. Naime, u toku rada jednog od njegovih mehaničkih oscilatora koji je bio pogonjen sabijenim vazduhom i pričvršćen za malu stajaču platformu, desilo se da je Tesla slučajno na nju stao i osetio jake vibracije koje su mu prijale. Zamolio je i svoje asistente da probaju isto, njima je osećaj vibracija celog tela takođe prijao.

Posle dužeg ispitivanja Tesla je objavio prve rezultate, ali uglavnom u dnevnoj štampi. Stručni prikaz otkrića i svojih zapažanja ostavio je za kasnije. Požar u laboratoriji 1895. godine uništio je jedan od oscilatora za mehaničku terapiju koji je

specijalno pripremao da pokloni nekom od lekara za ispitivanja. U pismu A. Vudrou od 27. decembra 1898. godine, Tesla kaže da je uspeo da skrene pažnju naučne javnosti na dejstvo mehaničkih vibracija i da se one ispituju za upotrebu u terapeutske svrhe.

Teslina zapažanja o dejstvu mehaničke terapije odnosila su se pre svega na peristaltička kretanja u digestivnom traktu, koje su ovakve oscilacije pomagale, ali i na katarktičko dejstvo na jetru i bubrege. Primetio je da posle dužeg izlaganja vibracijama dolazi i do nervne relaksacije i pospanosti.

Pred kraj života Tesla je sve više isticao značaj ovog otkrića nazavši ga u jednom trenutku svojim najvećim doprinosom ljudskom blagostanju. Iстicao je da - u kombinaciji sa odgovarajućom dijetom - mehaničke vibracije predstavljaju ključni doprinos ljudskom zdravlju i mogućnosti produženja života.

Iz knjige Branimira Jovanovića «Tesla duh, delo, vizija» (**Freemental** Beograd)

Autor je diplomirao je na Mašinskom fakultetu u Beogradu 1981. Magistrirao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu na Odseku za istoriju i filozofiju nauke i Doktorirao na Mašinskom fakultetu u Beogradu, 1995. Od 1996. do 2001. bio je direktor Muzeja Nikole Tesle.

Quaerite et invenietis

[branislav.jpg - 14.11k](#) [| Odgovor na temu]

salec

Član broj: 6527
Poruke: 1007
*.rcub.bg.ac.yu
OS: Windows 2000

Jabber: salec@elitesecurity.org

Re: Na šezdesetu godišnjicu smrti NIKOLE TESLE...

17.02.2003. u

11:07

Cini mi se da je "kineski zid za male zemlje" nevezan za "zrake smrti" a oba su nezavisna od proizvodnje kuglastih munja.

* Profil
 * Email
 * Privatna Poruka

"Zid", koji nigde nije jasno objasnjen, su verovatno neka vrsta stoječih EM talasa, ili kombinacije stoječih EM talasa, ciji "trbuhan" ima izrazen vrh na određenoj udaljenosti od predajnika, a jacina električnog polja na toj tacki je dovoljna da jonizuje vazduh (pocepa dipole - molekule gasova u atmosferi) i stvori zid od plazme (nesto kao prizemna polarna svetlost, koja jeste plazma, a citao sam da Eskimi imaju legendu da polarna svetlost "jede" zalistale ljude koji je sretnu). Doduse, ne znam kako bi se ionizacija odrzala, jer onog momenta kad plazma "provede", postala bi suvise mala impedansa da bi se na njoj odrzao maksimum stojećeg talasa, pa bi predajnik verovatno pregoreo... osim ako Tesla nije smislio resenje i za to. Ali cini mi se da to nije isprobano. Nejasno je i kako bi ovo funkcionalo ispod (morske) vode (obecana zastita od podmornica!). Dalje, "Mis u tikvi sto je, nego suzanj?" nema nikakve komunikacije kroz zid, dok je podignut...

Sto se tice prenosa energije bez gubitka, Tesla je eksperimentisao sa superniskim frekvencijama (super velikim talasnim duzinama). Kad u okolini, ili na celoj planeti ne postoji (provodni!) objekat koji je u stanju da rezonira sa frekvencijom vaseg predajnika (možda transsibirска zeleznica? :))), onda nema odliva energije, osim onog koji vi konstruisete! Trebalo bi pazljivo proučiti tesline radove na antenskim sistemima, jer su oni definitivno bili fizicki mnogo manji od talasne duzine na kojoj su radili i cini mi se da je njegova metoda predaje bila zasnovana na kapacitetima antena - zemlja i toku struja, a ne na indukciji, kao sto se danas radi.

<http://www.auditmypc.com/freescan/antispam.html>
<http://www.hostedscrips.com/scripts/antispam.html>

[| Odgovor na temu]

secret

Moderator

Puno ime: Aleksandar Marković

Član broj: 219

Poruke: 1563

Lokacija: scg/sr/bgd

*.mediaworks.co.yu

OS: Windows XP

Jabber: secret@elitesecurity.org

Sajt:

<http://www.info.gov.yu/default.php?id=9&je=>

* Profil

* Email

* Privatna Poruka

Re: Na šezdesetu godišnjicu smrti NIKOLE TESLE...

Tekst se nastavlja na prethodni post i predstavlja drugi deo poglavlja knjige...see above...

U toku svoje karijere naučnika i pronalazača Tesla je registrovao 118 samo jedan robni žig kojim je zaštitio naziv hrane za piliće - originalno godine. Naziv njegove hrane bio je «Faktor auktus» što prevedeno sa «Kreator rasta». Povod za rad na ovako neobičnoj temi bio je događaj pitanje koje mu je majka uputila hraneći živinu. Pitanje je glasilo: «Za a neki manji, iako na prvi pogled imaju iste uslove za rast?» Ovo pitar dugogodišnja briga za golubove, naveli su ga na razmišljanje, a poton recepture hrane za živinu koju je zaštitio patentom tj. žigom. Vršio je hranom i posebno merio prinos i kvalitet jaja.

Tvrđio je da ima pronalazak dijetetske supstance, posebno privlačne z održe vitku liniju, ali ga je smrt izgleda omela u ostvarenju ove namer

Krajem 19. i početkom 20. veka Tesla je učestvovao bilo kao svedok, mnoštvu sudskeih sporova vezanih za njegova razna otkrića. Ovi procesi njihovih učesnika, data pod zakletvom, predstavljaju važna dokumente tome da Teslini prioriteti u mnogim oblastima tehnike nisu bili samo n, kako su tvrdili njegovi potajni neprijatelji ili oni koji nisu dovoljno pozr

Teslina borba za dokazivanje svog prvenstva u vezi sa pojedinim otkri

U pismu bratu od tetke Simi Majstoroviću, upućenom iz Njujorka, 17. Tesla je pisao: «Namjeravam obznaniti razne aparate, eksperimente i kroz glavu za ovo nekoliko godina rada. Prinuđen sam na to jer svaki i lista donosi nešto meni poznato i više mi se puta steglo srce kad sam drugima kredit za ono što sam ja već prije postigao.»

Patenti za obrtno magnetno polje: U sudskom procesu kompanije «Ve manufekč ring» protiv «Mjučual lajf inšjurans kompani of Njujork», Te Pejdž je 20. maja 1903. godine izneo podatak da je do tog datuma Te sudskih procesa vezanih za indukcione motore.

U svim ovim procesima prioritet Tesle nad drugim pronalazačima u Ameriku utvrđen.

Jedan od najvažnijih bio je proces «Vestinghaus elektrik end manufekč kompanije «Nju Ingland granit» vođen u vezi sa povredom Teslinih patentih za «Elektromagnetni motor», 382 279 «Elektromagnetni motor» i 382 28 energije» od 1. maja 1888. godine. U ovom procesu su se advokati očarali radove koji su prethodili Teslinom i to: Bejljev članak iz 1879, Siemensov članak iz 1884. i Bredljevu patentnu prijavu od 9. maja 1887 dugotrajanog i iscrpnog istraživanja koje su sproveli stručni ispitivači, s doneo odluku u prilog Teslinih otkrića. Njegovo istorijsko obrazloženje citirano, glasilo je:

«Svetlost koju je istraga odbrane bacila na istoriju ove tehnike može da rasvetljavanje Tesline inventivne zamisli. Aragoova rotacija je omogućila godina da naprave igračke koje otelovljuju princip «korишћenja obrtnočestice obrtne kotve». Bejlje je sanjao o primeni Aragoove teorije na potpuno novu konstrukciju. Depre je razradio ovaj problem što je dovelo do razvoja dobijanje indikatora za brodski kompas. Siemens je propustio da unese modifikacije» kojim bi se njegova električna mašina za svetlo transformator. Bredli je bio gotovo isto toliko neuspšan. Eminentni električari su se i ove godine zbog obrtanja smera i brzine promene naizmeničnih struja, motor nije nepraktičan i da budućnost pripada komutiranim jednosmernim strujama. Teslinom geniju da savlada nepokorne, raznorodne i suštinski suprotnosti tehnike i da ih stavi u službu čovekovih mašina. On je bio taj koji je prvi primio Aragoova igračku može pretvoriti u snažnu mašinu; laboratorijski eksperimenti su praktičan i uspšan motor; indikator u pogonsko sredstvo; on je prvi primio svojstvo obrtanja smera, kontradikcija naizmeničnosti struje, može tražiti rotaciju, u vrtložno polje sile. Ono što je za druge predstavljalo nepraktičnost, za njega je bilo dobro. Ono što je za druge predstavljalo nepromišljeno, za njega je bilo dobro. Ono što je za druge predstavljalo nesavladive struje i suprotstavljenje sile, on je uhvatio i harmonizujući iskoristio snagu Nijagare u motorima u udaljenim gradovima.»

Ovom presudom je u Americi, može se reći, konačno i neprikosnovenc jedini pravi pronalazač indukcionog asinhronog motora.

Zakon je u Americi nalagao da patentna prava traju 18 godina. Prvog patentna prava za Tesline osnovne patente indukcionog motora br. 382 279. O tome su izvestile mnoge novine u Americi. Povodom tog događaja je tri četvrtine posla vezanog za električnu struju zasnovano na tim njihovim patentima.

U Evropi je Teslina borba za zaštitu polifaznog sistema imala drugi tok godine putovao u Francusku gde je pokušao da obezbedi finansiranje i oblasti polifaznog sistema, ali bez uspeha. Kad je 1892. godine ponovno obnovio je pregovore, ovog puta sa poznatim industrijalcem Žeraldijem uspeha. Tek posle povratka iz Beograda u Budimpeštu, početkom juna 1893. godine, je sreo svog starog prijatelja Cipernovskog, tada inženjera u kompaniji

preko njega da zainteresuje ovu kompaniju. Stručnjaci kompanije «Gag» pregledali i ispitali njegova otkrića, a zatim ga povezali sa Šnajderovom Francuskoj. Tesla je sa obe kompanije sklopio ugovor o korišćenju pravila polifaznog sistema. Firma «Šnajder» je povela i niz sudske sporova, ju uveliko počela da se koriste u Parizu, Lionu, Grenoblu i Sent Etjenu. U uspeha, ali je kasnije na sudske odluke sve više uticalo po Teslu nepozemljama, posebno u Nemačkoj.

Naime, u Nemačkoj je Tesla krajem aprila 1888. godine podneo dve o prijave koje se odnose na kombinaciju generatora, transformatora i naizmeničnih struja. Dobio je dva patenta br.

47 012 i 47 885, prvog maja 1888. Njegove interese u Nemačkoj zastavljao je «Helios».

Teslina otkrića su privukla veliku pažnju, posebno onih stručnjaka koji radili i imali rezultate kao što su Feraris, Dobrovoljski, Braun, Hazelval i drugi. Nemačke firme «Simens i Halske», «F. Lamajer i Ko.», «Oskar i ubrzano su radile na razvoju i usavršavanju sistema prenosa i korišćenja struja. Povodom Izložbe elektrotehnike u Frankfurtu, napravljen je sistem naizmeničnih struja između Laufena i Frankfurta, na daljinu od 175 km a efikasnost je bila 75 odsto. Glavne zasluge pripale su firmama «AEG» prema nacrtima Dobrovoljskog isporučila motore u «Erlikonu» u Cirihi K.E.L. Brauna, napravila generatore. U projektu su učestvovale i firme «Šukert i Ko.», kao i kompanija «Lamajer» iz Frankfurta. U pitanju je sistem koji je nagoveštavao odličnu komercijalnu iskorišćenost i u ovoj glavne razloge zbog čega se povela oštra borba za poništenje Teslinih Nemačkoj. Posle uspešnog prenosa, Braun i Dobrovoljski su odali priznanje pronalazaču ovog sistema koji je samo usavršen. Tako je, na jednoj diskusiji koja se vodila 28. aprila 1891. godine u Udruženju u Berlinu, povodom izjave Hazenvaldera o njegovom radu na asinhronim slediće:

«Imao bih da dodam da prioritet u pogledu višefaznih mašina pripada preimcućtvom u odnosu na Hazelvanderove, jer su to asinhronne mašine sprezanja asihroni, u jednoj u sebi zatvorenoj armaturi, što je Tesla i u patentnom spisu aprila 1888. godine. To je američki patent 390 414. I pobliže razmotrila Tesline patentne spise, videla bi da je Tesla te motore radu i da je upoznao sve njihove osobine, jer u patentnom spisu stoji da se staviti u pokret u nepobuđenom stanju, i da se tek tada može pobudit koja se teorijski ne može unapred predvideti. Tesla je zato morao u vrh podneo te podatke, već pre toga sa mašinom vršiti eksperimente. Dat međutim merodavan i ja sam htio da vam tu novu istorijsku činjenicu. Ja sam sâm na to došao tek u poslednje vreme.»

Ova malo poznata izjava je posebno vredna zbog toga što je kasnije, i propagande, Teslino ime kao glavnog pronalazača u ovoj oblasti zame Ferarisa, Deprea, Bredlija pa i samog Dobrovoljskog.

Povodom prenosa naizmeničnih struja u Nemačkoj, Albert Šmit, jedan u Vestinghausovoj fabrići je izjavio:

«Značaj koji je pridavan prenošenju snage pomoću polifaznih struja koji je između Frankfurta i Laufena izgleda da je doveo do impresije i kod inačica da je to bio prvi primer ovog metoda prenošenja snage. Zato je potrebljano da se u ovoj zemlji višefazni motori, koje je izgradilo Društvo za uspešnoj komercijalnoj upotrebi kroz čitav niz godina. Jedna trofazna svakodnevnoj upotrebi u radionicama Društva Vestinghaus u Pittsburghu snagu za transmisiju i motore u odeljenju za proizvođenje namotaja.»

da je g. Nikola Tesla pronalazač višefaznih motora i njegovi patenti u posedu Električnog i fabrikacionog društva Vestinghaus koje je u tišini veličine i za poslednje dve godine uvelo u praktičnu primenu veliki broj.

Međutim, u Evropi Tesla nije očigledno imao partnera takvog formata Vestinghaus. Kompanije koje su štitele njegove interese kao što su «G. Westinghouse Electric & Manufacturing Company» i «General Electric Company» nisu bile dovoljno bogate i uticajne da bi sprečile povredu pravnih interesova.

Konačnu akciju za likvidiranje Teslinih prava u Nemačkoj sprovela je firma AEG. U novembru 1891. godine AEG je podnela tužbu protiv firme «Helios» da sprečava razvoj elektroindustrije izvršila nijednu značajnu primenu Teslinih patenata. U novembru 1891. godine nemački sud je doneo presudu u korist firme «AEG», i naredio oduzimanje patenata.

Od pronalazača koji su polagali neko pravo na otkriće obrtnog magnetnog pola jedno vreme u Vestinghausovoj fabrici sarađivao sa Šalenbergerom o izradbi i mišljenje. Na Svetskoj izložbi u Čikagu, 1893, sreto je Ferarisa koji ga smatra da ima prvenstvo otkrića u ovoj oblasti.

Od poznatih pronalazačkih imena koja su na neki način tražili pravo na otkriće u navedenih treba spomenuti De Ferantija i Kabaneljasa. Rad ovog posla analizirao u jednom rukopisu koji je objavljen nakon Tesline smrti.

Patenti za visokofrekventno osvetljenje: U oblasti osvetljenja Tesla je 1884. godine patentirao "Uredaj za dobijanje svetlosti" (patent br. 383 759) u kojem je opisana metoda proizvodnje električne struje usijavanja provodnog tela. Ovo telo, u induktivnoj vezi, ili neposredno spojeno sa izvorom struja visoke frekvencije i napona, nalazi se u nekom dovoljnim stepenom razređenosti vazduha.

Pored svog patentata br. 454 622, odobrenog 23. juna 1891. godine, u kojem je opisan uređaj za dobijanje svetlosti, Tesla je u prilog svog otkrića naveo i članak "Osnove teorije i praktične primene visokofrekventne struje" (časopis "Electrical World and Engineer", februar 1891), kao i predavanje "Eksperimenti sa naizmeničnim strujama visoke frekvencije i njihova primena u veštačkom osvetljenju", održanom 20. februara 1891. godine u Kolumbijskom univerzitetu u New Yorku. U tom predavanju je opisan eksperiment u kojem je Tesla demonstrirao mogućnost upotrebe visokofrekventne struje za osvetljenje. Uz to, objavljen je i članak "The Edison Lamp" (časopis "Electrical World and Engineer", mart 1891), u kojem je opisana metoda proizvodnje električne struje usijavanja provodnog tela.

Tesline sijalice su se sastojale obično od staklenog balona sa visokim žarnim žarom. Sijalica je bila zalivena provodna nit sa kuglicom na kraju napravljenom od presovanog platina-iridijuma, sve vrste ugljena, kao i mešavina ugljena i metalnih dijelova. Provodna nit je bila spajana sa izvorom struja veoma visokog napona, čime je dovodila kuglicu u balonu do usijanja i emitovanja svetlosti.

Sve vreme od podnošenja patentne prijave 1891. godine, do trenutka 1897., Tesla je aktivno radio na razradi i primeni svog sistema osvetljenja.

S druge strane, profesor Tomson je u prilog prioriteta svog otkrića navodio da je u svom radu "On the Phenomena of Discharge of a Condenser through a Gas" (časopis "Philosophical Magazine", juli 1891), svoju beležnicu iz 1881. godine sa skicama koje je bilo teško prepoznati u njegovim kasnijim patentnim rešenjima i opisima eksperimenata koje je učestvovao.

Ovaj patentni spor ispitivao je sudski veštak Volter Džonson. Svoje mi se spor reši u korist Tesle doneo je 10. juna 1897. godine:

«Tek pošto je Tesla na predavanju u Kolumbija koledžu, 20. maja 189 sijalicu sa jednom elektrodom i proizveo na naučni svet potpuni i senz pošto je dobio patent, Tomson je preuzeo korake u pravcu dobijanja otkriće (Teslino - p.p.) nije načinjeno u jednom danu, niti je rezultat s savršenom obliku otelovljenje principa na kome je Tesla radio i sa njir toku dugog vremenskog perioda.»

Prvenstvo u otkriću radija: Teslina borba za prioritet u oblasti otkrića i telegrafije posebno je dramatična i puna različitih detalja i aspekata. I bio daleko ispred konkurenčije, a opet desilo se da ga ta konkurenčija se njegovo ime, i pored pionirskih doprinosa koje je ostvario, u ovoj o Razlozi su višestruki. S jedne strane, Tesla je bio do te mere siguran odnosu na svoje konkurente da je mirno pratilo njihove napore, sumnj rešenja koja će nadmašiti njegova. S druge strane, on nije dovoljno bio zainteresovan da ulaže energiju u ovom pravcu, budući da je im plan sopstvenog istraživanja. U pismu dr Šajleru 7. marta 1897. godir

«Moram da priznam da me Markonijevi eksperimenti nisu mnogo inter ja opisao u predavanju pre tri ili četiri godine. Naravno, nisam imao pri autoritativnu izjavu i mogao bih učiniti eksperimentatoru nepravdu ko opise iz netehničkih časopisa.»

Bez uvida u sve detalje Markonijevog rada, Tesla je čestitao italijansk uspešnom prenosu transatlantskog signala na godišnjem sastanku Američkih elektroinženjera 13. januara 1902. godine. Ali, kad je Morgan odustao od njegovog svetskog sistema za bežični prenos energije, i kada je upao teškoće sa malim izgledima da se izvuče, počeo je pažljivije da ispituje Arhiv Muzeja Nikole Tesle čuvaju se stotine patenata iz oblasti bežičnih komunikacija. Arhiv Muzeja Nikole Tesle čuvaju se stotine patenata iz oblasti bežičnih komunikacija, među kojima su takozvani «Tesla's patents» i uređaj za prenos energije - bio je prisutan na jednom svečanom skupu u New Yorku 1912. godine u čast Markonija. Sutradan je napisao pismo u kojem je

«Ovo veče je prema mom saznanju, bez sumnje, najveći prilog vama apsolutnog čutanja kada je u pitanju vaše ime i svedočanstvo o najvećem uspehu u radiotehnici bez korišćenja pronalazaka, među kojima su takozvani «Tesla's patents» i uređaj za prenos energije - bio je prisutan na jednom svečanom skupu u New Yorku 1912. godine u čast Markonija. Sutradan je napisao pismo u kojem je

Tesla se 1916. godine odlučio da tuži Markonijevu kompaniju za korišćenje njegovih patentih, ali proces nije dobio. Jedan od svedoka, Teslin prijatelj George S. Marston, je rekao da je Tesla odustao da ga pozove. Naim radio za jednu kompaniju koja je bila u vezi sa Markonijevom kompanijom, ali je bio ugovoren da neće učestvovati u razumevanju cele situacije dragocenog prenosa energije - bio je prisutan na jednom svečanom skupu u New Yorku 1912. godine u čast Markonija. Sutradan je napisao pismo u kojem je

«Tesla's patents» i uređaj za prenos energije - bio je prisutan na jednom svečanom skupu u New Yorku 1912. godine u čast Markonija. Sutradan je napisao pismo u kojem je

Ono što nije uspelo Tesli, uspelo je vlasti Sjedinjenih Država koja je učinila Markonijevom kompanijom oko navodne povrede patentnih prava Markonijevog patentu iz oblasti radija, dobitenog još 1904. godine. To je onaj isti patent koji je priznаванje u Americi četiri godine bilo odbijano na račun Teslinog i koji je konačno priznat 28. juna 1904. godine posle zamene službenikom izdavanju patentu.

Proces je završen 21. juna 1943. godine, dakle posle Tesline smrti, a i doneta protiv Markonijeve kompanije dato je detaljno obrazloženje stvaranja svih pronalazača koji su imali određene patente u ovoj oblasti, a među njima su bili Fleming, Stoun, Lodž, Tesla i drugi. Tesla je jasno priznat prioritet za razvoj sistema četiri kola u rezonanci. U presudi se kaže:

«Tesla je anticipirao sledeća svojstva Markonijevog patentata: napojno i stvaranje oscilacija željene frekvencije, povezanog preko transformatora antenskim kolom, i sinhronizaciju dva kola odgovarajućim razmeštajem zatvorenom ili u otvorenom antenskom kolu ili u oba. Pomoću ovog i četiri kola na prijemu sa sličnim podešavanjem, on je anticipirao Markonijev patent za četiri podešena kola.

Otkriće brzinomera: Marta 1916. godine, Tesla je vodio sudski proces protiv Steda Askvita oko povrede njegovog patentata «Pokazivač brzine». Ovaj spor je bio prijavljen 29. maja 1914, a odobren mu je pod brojem 1 209 359, posle dve godine, 19. decembra 1916. godine. U dragocenom Teslinom svedočenju obelodanjeni su mnogi vredni i malo poznati detalji koji dalje osvetljavaju rada, ostvarene rezultate, pa čak i njegovu ličnost. I ovaj spor Tesla je pobedio jer je, kao i u prethodnim slučajevima, pokazao da je njegov rad i u kvalitativnom pogledu bio daleko ispred rezultata njegovih konkurenata. Tesla je radio su bile tako sistematski pretražene da, gotovo bez preterivanja, nisu bile ostajalo ništa.

Drugi izum: Za mnoga svoja otkrića Tesla nije uopšte vodio sudske slike, ali je bio ujedno i autor mnogih patentata. Na osnovu sačuvanih arhiva Muzeja Nikole Tesle, postoje tragovi o sledećim Teslinim izumima koji su učinili njegove tehnike i proizvode ujedno i revolucionarnim:

Francuski elektrotehničar Žozef Beteno je 8. januara 1938. godine u Francuskom društvu elektrotehničara, prvi put ukazao na činjenicu da je dobio tri patentata, dobijena 1886. godine pod nazivom «Regulator za dinamo» i prikazao dvopolnu dinamu-mašinu sa dopunskom ili trećom četvrticom, mnogo koristila kao mašina za zavarivanje.

Već je rečeno da je požar u laboratoriji u južnoj Petoj aveniji, domu Teodora Rentgena otkrio H-zrake. Tesla, iako svestan da je bio blizu ovog otkrića, nije dobio priznanje Rentgenu za prvenstvo u otkriću. Ipak, ni on nije ostao neplodan. U martu 1904. godine Tesla je bio pozvan da kao svedok u sudu učestvuje u sporu kompanije protiv «R. Fridlender end kompani», dâ iskaz o svom radu u emitovanju H-zraka. Advokati tužbe su analizirali stanje tehnike i našli da je Tesla bio prvi koji je dobio patent za ovo.

«Prvog aprila 1896. godine Tesla je objavio članak u časopisu 'Elektrik' u kome je opisao način prve patentne objave svetu takav raspored kola i pribora u zraku, kojim se postiže automatska regulacija napona ili vakuma poravnavačem glavnog kola.»

U oblasti daljinskog upravljanja rasprava se nikad nije ni vodila, jer je Tesla dobio priznanje za ovo patentno pravo 1916. godine. Kad pominjemo ovo otkriće, treba da se spomenu i drugi otkrića, ali i njegovi patentni prava.

da su Teslini advokati prilikom postupka podnošenja patenta izvršili pr prethodnog stanja tehnike. Kao prioritetan, Teslinoj patentnoj prijavi i suprotstavljen norveški patent «Metod i uređaji za upravljanje krme te Orlinga, dobijen 21. marta 1898. godine.

U vezi sa Orlingovim patentom Tesla je posle vesti da je njegov paten na molbu svojih advokata da dâ stručan komentar, napisao:

«Neupotrebljiva šema predložena u patentu o kome je reč, tiče se san dotiče široku oblast kontrole svakog translatornog i lokalnog kretanja razmatra samo upotreba zraka ili drugim rečima, talasa koji se šire u pravim linijama, tako da sam zapanjen odlukom nadležnih službenika. istaknem da postoji ogromna razlika između torpeda čijim se krmilom način prikazan u (Orlingovom - prim. aut.) patentu i broda koji startuj izvodi brojne kretnje, zaustavlja se i vraća, poslušan pozivu iz daleka, kojim svojim organom na komandu operatora, bez obzira na prepreke pomoći posebnog kvaliteta, sposoban da razlikuje pozive iz daljine, od one koje je poslao njegov tvorac, ostajući nem na ostale, tako da ne sposobnost bilo kog translatornog kretanja uz pomoći bilo kog svog or nešto više od toga - mogućnost kvaziinteligentnog razlikovanja.»

U oblasti radiotehnike nekoliko Teslinih izuma poznati su pod imenima još 1893. godine konstruisao takozvanu visokofrekventnu lučnu lampu poznata pod imenom «Pulzenov luk». U jednom Teslinom članku pronostavštini pod nazivom «Bežična telegrafija pomoći kratkih talasa», a je elektronska cev sa tri elektrode, takozvana rioda, koja je pripisana pronalazak. U pismu uredniku «Njujork tajmsa», 24. marta 1919. god članka o Aleksandersonovom radu, Tesla navodi podatak da je «multiplnjegov (Tesla) pronalazak.

U pismu dr Draganu od 15. juna 1910. godine, koji je objavio knjigu iz elektroterapeutike, Tesla ispravlja autora po pitanju činjenica vezanih dejstva visokofrekventnih struja i kaže da su D'Arsonval i Odin koristili rezultate obavljenih predavanja kada su izvodili svoje eksperimente.

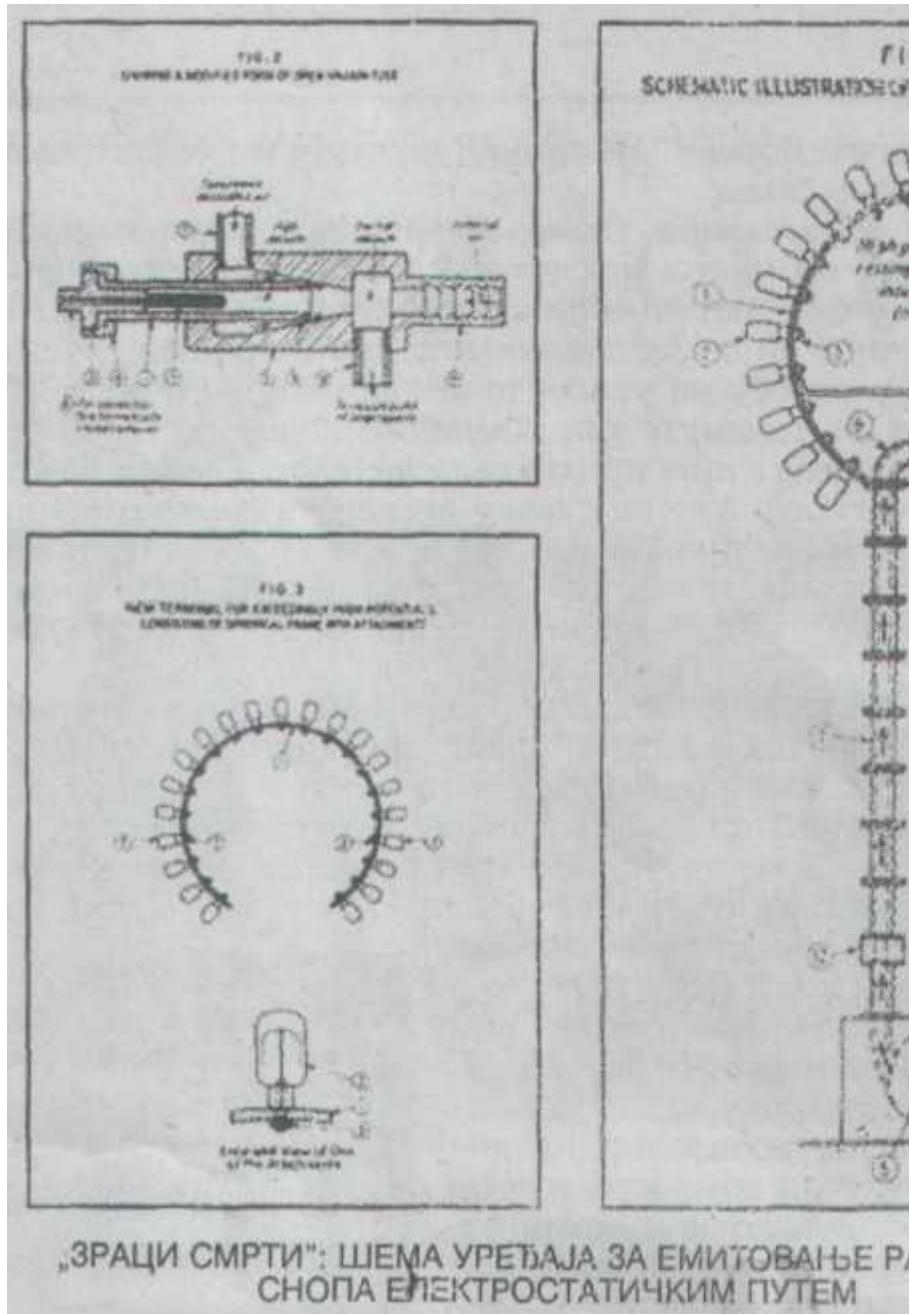
U vezi sa upotrebotom struja visoke frekvencije u lečenju, i pominjanjem Svantge Arenijusa Tesla je, u pismu Luisu Blanu, direktoru firme «Edo 1912. godine, izrazio svoje čuđenje odakle to da se ime ovog naučnika bavio strujama visoke frekvencije, sada pominje kao zaslužno u ovoj c

Tesla u nizu drugih pisama, članaka i dopisa konstatiše svoje prioritet homopolarnih generatora, mehaničkih oscilatora, električnog pogona te rada turbine, upotrebe visokofrekventnih struja u tehnologiji prerade i osobina, otkriću kosmičkih zraka.

Goldšmit je upotreboio Teslin princip umnogostručavanja frekvencije, o 390 721 od 9. oktobra 1888. godine.

Fesenden i Aleksanderson su upotrebili tipove mehaničkih alternatora patentu br. 447 921 i razvili ih pod svojim imenom za gradnju general frekvencija do 25kHz u radio-predajnicima.

p.s.

„ЗРАЦИ СМРТИ”: ШЕМА УРЕЂАЈА ЗА ЕМИТОВАЊЕ РАСНОПА ЕЛЕКТРОСТАТИЧКИМ ПУТЕМ
scheme "zraka smrti"...

Quaerite et invenietis

colisscheme1.jpg - 32.08

VELIKI_MANITU

Puno ime: Poglavica Je*a*a
 Član broj: 7096
 Poruke: 198
 Lokacija: Sado-Mazo
 *.75.EUnet.yu
 OS: Windows XP

Re: Na šezdesetu godišnjicu smrti NIKOLE TESLE...

**27.02.2003. u
11:16**

<http://www.neuronet.pitt.edu/~bogdan/tesla/>

<http://www.teslasociety.com/>

Jabber: To budi TI (i ja tebi isto)
Sajt: <http://www.funnyplace.org/>

<http://www.youEurope.com/org/tesla/>

- * Profil
- * Email
- * Privatna Poruka

[Ovu poruku je menjao secret dana 21.07.2004. u 17:23 GMT]

[| Odgovor na temu]

tosa

Puno ime: Milos Tasic

Član broj: 1811

Poruke: 134

Lokacija: Beograd

*.verat.net

OS: Windows XP

ICQ: 14293955

Sajt: <http://www.gameyus.com/>

- * Profil
- * Email
- * Privatna Poruka

Re: Teslini poslednji dani...

08.05.2003. u 05:27

Citat:

secret:

Mada je bio veoma slab i iscrpljen, Nikola Tesla je 4. januara 1943. godine, otišao u svoju kancelariju da bi izveo neki eksperiment po želji vernog prijatelja i saradnika Šerfa.

Tokom pripreme eksperimenta, Tesla je osetio jak bol u grudima. Užasno ga je probadalo. Odmah je sve prekinuo i vratio se u hotel, ali, kao i do tada, odbio je pomoći lekara.

Ujutru, u njegov apartman broj 3327 na 33. spratu hotela "Njujorker", u Njujorku, gde je živeo, došla je sobarica i pospremila. Kada je odlazila, Tesla je zamolio da na vrata okači natpis "Ne uz nemiravajte me", što je, inače, često radio. U sobu bez njegove dozvole, osim osoblja hotela, nisu mogli da uđu ni najprisniji prijatelji.

...

Željko Sarić

Moram da kazem da sam upoznao Zeljka Sarica, i bio na promociji njegove knjige...

Knjigu sam procitao i smatram da je najgore moguce krivljenje istine o Nikoli Tesli

posle knjige Margareth Chainey i govora prof. Marincica !

Za pocetak, eksperimenta 4. januara nije bilo. Tesla nije napustao sobu gotovo dve

nedelje pre smrti. Izostavljen je da je uredno popio solju toplog mleka kao i svakog

dana... Cak postoji sumnja da je ubijen istim, ali ne bih ulazio u te diskusije !

Citat:

secret:

Njegov rad kopirao je i Đulijelmo Markoni koji je uspostavio prvu radiotelegrafsku vezu Evrope i Amerike, ali je posle dugotrajnog sudskog procesa američki sud Markonija proglašio plagijatorom.

Dodao bih par reci: kada su Tesli saopstili da markoni eksperimentise sa radiom, rekao je: "let him continue... he is using 17 of my patents". A Tesli je radio "dodeljen" posthumno, dok se i dalje precutno pripisuje markoniju (za manje obrazovanu populaciju). Tokom sudjenja izmedju Tesle i markonija, Mihailo Pupin je svedocio u markonijevu korist. Nadam se da ovo nece izazvati losa osecanja prema Pupinu, u ostalom, ako mu je Tesla oprostio, mozete i vi !

Citat:

secret:

Deo naučnika, takođe, smatra i da je izum iks-zraka neopravдано pripisan Vilhelmu Konradu Rentgenu, a ne Tesli. Da absurd bude veći, i Markoni i Rentgen dobili su Nobelovu nagradu koja Tesli nikad nije dodeljena.

Tesla je **odbio** nobelovu nagradu...

Citat:

secret:

Teslina rodna kuća u Smiljanu sad je muzej, koji se renovira nakon što su je tokom rata bitno oštetile hrvatske jedinice. U političkom delovanju Tesla je bio kosmopolita, ali i jugoslavenski orijentisan. Njegovi istupi u Drugom svetskom ratu bili su usmereni ka očuvanju Jugoslavije, ali i ka stvaranju ravnopravnih odnosa u njoj, pa je zbog toga bio distanciran od prosrpski orijentisanih krugova u emigraciji.

Jugoslovenski orijentisan srbin. Cisto da se naglasi ono sto je bitno :)

Milos Tasic
Lead Programmer, Gameyus Interactive
<http://www.gameyus.com/>

[| Odgovor na temu]

tosa

Puno ime: Milos Tasic
Član broj: 1811
Poruke: 134
Lokacija: Beograd
*.verat.net
OS: Windows XP

 Re: O Teslinim "zracima smrti" i...

08.05.2003. u 05:33

Citat:

secret:

ICQ: **14293955**

Sajt: <http://www.gameyus.com/>

* Profil

* Email

* Privatna Poruka

Iz knjige Branimira Jovanovića «Tesla duh, delo, vizija» (**Freemental** Beograd)

Autor je diplomirao je na Mašinskom fakultetu u Beogradu 1981.

Magistrirao je na Filozofskom fakultetu u Zagrebu na Odseku za istoriju i filozofiju nauke i Doktorirao na Mašinskom fakultetu u Beogradu, 1995. Od 1996. do 2001. bio je direktor Muzeja Nikole Tesle.

Knjiga je odlicna, a kako i ne bi bila kada je jovanovic **pokrao** razne materijale iz muzeja ... To sam saznao iz veoma pouzdanih izvora koje, razumljivo, ne mogu ovde da otkrivam... Verovatno je neko primetio da sam koristio malo slovo za prezime "autora", to je zbog potpunog odsustva postovanja.

Milos Totic
Lead Programmer, Gameyus Interactive
<http://www.gameyus.com/>

[| Odgovor na temu]

secret

Moderator

Puno ime: Aleksandar Marković

Član broj: 219

Poruke: 1563

Lokacija: scg/sr/bgd

*.mediaworks.co.yu

OS: Windows XP

Jabber: secret@elitesecurity.org

Sajt:

<http://www.info.gov.yu/default.php?id=9&je=>

Re: Na šezdesetu godišnjicu smrti NIKOLE TESLE...

11.05.2003. u

17:12

Trebalo je da prođe punih 60 godina da bi se pojavio prvi autentični **tonski dokumenat** iz Teslinog vremena vezan za njegovo ime. Uprornošću Društva "Nikola Tesla" iz Njujorka, pronađen je tonski zapis komemoracije na američkom radiju emitovane 10. januara 1943. godine, tri dana posle Tesline smrti.

Biranim rečima o Teslinom delu govorio je tadašnji gradonačelnik Njujorka Fiorelo Lagvardija.

* Profil
 * Email
 * Privatna Poruka

"Nikola Tesla bio je veliki humanista, naučni genije i poeta nauke", rekao je tada Lagvardija, što je zahvaljujući "Teslinom društvu" posredstvom CD-a postalo na raspolaganju svim zainteresovanim. Zanimljivo je da je podsećanje na Teslu, na njujorškom radiju počelo, notama pesme "Tamo daleko" u izvođenju violiniste Zlatka Balokovića.

Danas se 10. jul, inače "Dan Nikole Tesle", u Americi obeležava u više od polovine saveznih država.

Veb sajt <http://www.teslasociety.com/> uredjuju:

- Dr Ljubo Vujović,
- Profesor na Berkliju dr Jasmina Vujić,
- nekadašnji direktor Muzeja "Nikola Tesla" u Beogradu dr Aleksandar Marinčić,
- direktor Kancelarije za spoljne poslove SPC u Vašingtonu otac Irinej Dobrijević,
- Teslin biograf Mark Seifer, i
- sekretar Društva za Nemačku dr Mihailo Rundo.

Quaerite et invenietis

[| Odgovor na temu]

secret

Moderator

Puno ime: Aleksandar Marković

Član broj: 219

Poruke: 1563

Lokacija: scg/sr/bgd

*.verat.net

OS: Windows 98

Jabber: secret@elitesecurity.org

Sajt:

<http://www.info.gov.yu/default.php?id=9&je=>

 www.tesla-museum.org

01.06.2003. u 21:09

Redizajn sajta muzej Nikole Tesle posetitie... ima i on-line shop :-)

<http://www.tesla-museum.org/meni/menis.htm>

BTW 02.06 u 18:30 Počinje predavanje sa video projekcijom pod nazivom: "Sećanje na posetu Nikole Tesle Beogradu 02.06. 1892. godine"

Ulez je slobodan, paaa....

* Profil

* Email

* Privatna Poruka

Quaerite et invenietis

[| Odgovor na temu]

secret

Moderator

Puno ime: Aleksandar Marković

Član broj: 219

Poruke: 1563

Lokacija: scg/sr/bgd

*.mediaworks.co.yu

OS: Windows XP

Jabber: secret@elitesecurity.org

Sajt:

<http://www.info.gov.yu/default.php?id=9&je=>

 Re: Poharan muzej Nikole Tesle ...

02.07.2003. u 17:06

Muzej Nikole Tesle u Beogradu saopšto je danas da je iz te ustanove nestala Zlatna medalja Eliota Kresona koju je Tesli dodelio Franklinov institut iz Filadelfije 1894. godine.

U saopštenju Muzeja navodi se da je nestanak primećen juče, oko 15 sati, a da je eksponat bio u stalnoj muzejskoj postavci.

Dodaje se da je medalja bila na postavci u petak, 27. juna, a da je u subotu i nedelju Muzej bio otvoren za posete u periodu između 10 i 13 sati.

* Profil
 * Email
 * Privatna Poruka

Ponedeljkom je Muzej zatvoren za posetioce, a ta ustanova nema fizičko obezbeđenje objekta, kao ni sistem za obezbeđenje vitrina na postavci.

Navodi se da nema tragova provale i fizičkog obijanja.

Uprava Muzeja je zamolila antikvare, kolezionare i sve koji su uključeni u trgovinu dragocenostima da imaju razumevanja za zaštitu kulturnih dobara i pomognu istrazi.

Muzej navodi da je Zlatna medalja prečnika 37 milimetara. Na aversu je u reljefu izrađeno poprsje Eliota Kresona iznad koga je kružni natpis Elliott Cresson Medal, Founded 1848. U centralnom delu reversa je ugraviran natpis Awarded by the Franklin Institute of the State of Pennsylvania. - (beta)

Quaerite et invenietis

[| Odgovor na temu]

secret

Moderator
 Puno ime: Aleksandar Marković
 Član broj: 219
 Poruke: 1563
 Lokacija: scg/sr/bgd
 *.mediaworks.co.yu
 OS: Windows XP

Jabber: secret@elitesecurity.org
 Sajt:
<http://www.info.gov.yu/default.php?id=9&je=>

* Profil
 * Email
 * Privatna Poruka

 Re: Na šezdesetu godišnjicu smrti NIKOLE TESLE...

17.07.2003. u

17:19

Skupština kanadskog grada Nijagara Fols, gde se nalaze Nijagarini vodopadi, proglašila je 10. juli Danom Nikole Tesle.

U pisanoj proklamaciji gradske skupštine Nijagara Folsa, ističe se ključna uloga Nikole Tesle u razvoju naizmenične struje i rotacionog magnetnog polja, kao i njegov lični, stručni doprinos završetku prve električne centrale u Nijagara Folsu 1895. godine.

Na svečanoj sednici pokrenuta je i inicijativa da se, povodom 150. godišnjice rođenja Nikole Tesle koja će biti obeležena 2006. godine, već 2004. ili 2005. održi međunarodni naučni skup posvećen Tesli.

U Nijagara Folsu na Teslu podseća samo spomen-ploča pa je predviđeno da se na toj, kanadskoj strani Nijagarinih vodopada podigne i spomenik.

(Beta)

Quaerite et invenietis

[| Odgovor na temu]

secret

Moderator
 Puno ime: Aleksandar Marković
 Član broj: 219
 Poruke: 1563
 Lokacija: scg/sr/bgd
 *.mediaworks.co.yu
 OS: Windows XP

 Re: Teslino tajno oružje je za savremeno ratovanje ZASTARELO...

18.08.2003. u

15:29

Radoznali zanesenjaci teorijama zavera, zainteresovani za projekat Teslinog tajnog oružja, česti su posetoci Muzeja Nikole Tesle, dok stručnjaci, s druge strane, pokazuju mnogo manje ozbiljnog interesovanja za misteriozan „zrak smrti”. Iako muzej čuva

Jabber: secret@elitesecurity.org
Sajt:
<http://www.info.gov.yu/default.php?id=9&je=>

* Profil
* Email
* Privatna Poruka

kompletne beleške Teslinih istraživanja, domaći naučnici, suprotno očekivanjima laika, nisu „kopali“ po arhivi u nadi da će doći do moćnog odbrambenog oružja u nekom od minulih ratova.

To ne bi trebalo da čudi ako se uzme u obzir činjenica da je jedan američki naučnik, Kenet Korum, već uspeo da, na osnovu Teslinih pronalazaka, napravi nešto što bi se figurativno moglo nazvati „zrakom smrti“. Naime, on je na kuglu koja skuplja višak elektriciteta dodao jedan ventil kroz koji se, prilikom nanelektrisanja, emituje ogromna količina elektrona u vidu plazmenog snopa.

„Kada je 1993. godine Korum bio u Beogradu, rekao mi je da bi ovakvo oružje bilo vrlo nepraktično, jer bi transformator morao da bude ogroman, a samim tim nepokretan i nepodesan u savremenoj tehnologiji ratovanja“, upozorava direktorka muyeja Nikole Tesle u Beogradu Marija Šešić. Ona, međutim, dodaje da bi ovaj izum mogao imati svrhu u industriji, s obzirom na to da bi bio neuporedivo precizniji od, na primer, laserskog zraka.

Inače sam muzej Nikole Tesle godišnje poseti od sedam do deset hiljada lica, od toga najveći broj čine đaci iz unutrašnjosti. Beogradske škole retko šalju svoje đake u ovaj muzej, jer ne postoji organizovan prevoz, iako je direktorka bezuspešno tražila da se uvede muzejski autobus komercijalnog tipa. Prema njenim rečima, za ovako mali muzej posećenost je dovoljna, ali bi kapacitet bio petostruko veći, naročito kada se uzme u obzir ogromno povećanje broja inostranih turista u poslednje dve godine.

Iako se mnogo pisalo o skorašnjoj kradji Zlatna medalja Eliota Kresona koju je Tesli dodelio Franklinov institut iz Filadelfije 1894. godine; Najveća krađa iz Teslinog muzeja desila se krajem 60-ih godina 20. veka, a njeni počinioci do danas nisu otkriveni. Tada je iz muzeja zauvek nestao stator prvog elektromotora koji je Tesla lično napravio, a od koga nije ostala čak ni fotografija. Ovaj gubitak u kulturnoistorijskom smislu predstavlja pravu katastrofu, jer se radilo o spomeniku nulte kategorije - jednom od retkih sačuvanih originalnih Teslinih rukotvorina.

Quaerite et invenietis

[| Odgovor na temu]

secret

Moderator
Puno ime: Aleksandar Marković
Član broj: 219
Poruke: 1563
Lokacija: scg/sr/bgd
*.mediaworks.co.yu
OS: Windows XP

Jabber: secret@elitesecurity.org
Sajt:
<http://www.info.gov.yu/default.php?id=9&je=>

* Profil

 Re: Na šezdesetu godišnjicu smrti NIKOLE TESLE...

21.08.2003. u

15:13

Dok su u Sjedinjenim Američkim Državama najavljene pripreme za proslavu 150 godina od rođenja našeg velikana, 2006. godine, a kanadski grad Nijagara Fols proglašio Dan Nikole Tesle, 10. jul, beogradski muzej jednog od najvećih umova svih vremena, trebalo bi da bude kompletno obnovljen do sledećeg proleća.

Teslin muzej sadrži oko 160.000 predmeta, među kojima i kompletну dokumentaciju svih patenata i svih patentnih sporova koje je Tesla imao. Tu su i merni instrumenti, pumpe, brzinomeri,

* Email
 * Privatna Poruka

odsečak kabla sa Nijagarinih vodopada gde je napravljena prva električna centrala, zatim Teslini lični predmeti: odela, košulje, kravate, čarape, torba, šešir, štap, kao i seljačka vezena torba iz Like, ručni rad Tesline majke, koju je čuvao celog života. Muzej čuva i Teslin posmrtni pepeo, zatim njegovu krštenicu, oko 70.000 fotografija, kao i ličnu prepisku - pisma Ajnštajna, Kruksa, Kelvina, Rendgena... Interaktivni eksponati, među kojima su najvažniji transformator, obrtno jaje i dve replike motora, iako uveliko zastareli budući da su u vreme kada je muzej otvoren 1955. godine, bili prava avangarda, danas su sami po sebi eksponati muzejskog tipa.

Novi predmeti u muzej pristižu vrlo retko, i to samo zahvaljujući pojedinačnim zalaganjima ljubitelja Teslinog dela širom sveta. Prošle godine iz Beča je poslat jedan medicinski aparat, a ovih dana će iz Amerike stići veliki elektromagnet proizveden po Teslinom patentu, koji je pronađen na jednom otpadu. „Što se tiče zvaničnih institucija u inostranstvu koje poseduju eksponate vezane za Teslin život i rad, kao što je, na primer, Kongresna biblioteka koja čuva njegova pisma, pozajmice i razmene biće moguće tek kada završimo filmovanje muzejske građe“, objašnjava direktor Muzeja Marija Šešić. Međutim, celokupna lična zaostavština Nikole Tesle, na njegovu želju, a zahvaljujući zalaganjima njegovog nećaka Save Kosanovića, nalazi se u Beogradu, što ovaj muzej čini jedinstvenim u svetu.

Pošto je Tesla imao čak 113 patenata, svi modeli neće moći da budu predstavljeni, jer muzej ima samo 180 kvadrata upotrebe površine, ali će većina biti napravljena. Ceo projekat koji bi trebalo da bude arhitektonski odobren početkom avgusta, kako bi radovi počeli najkasnije u oktobru, koštati minimum 100.000 evra, a uvođenje klimatizacije i elektronske zaštite još oko 50.000.

Dok će sredstva za ovaj projekat biti obezbeđena iz gradskog budžeta, republičko Ministarstvo kulture finansiralo je mikrofilmovanje i digitalizaciju Tesline lične arhive, što je takođe neophodno za normalno funkcionisanje muzeja.

Muzej je do sada, uz pomoć Ministarstva nauke i tehnologije, objavio Teslin Dnevnik iz Strazbura i dva kataloga sa fotografijama, a do kraja godine iz štampe će izaći i Dnevnik iz Edison kompanije. Ranije je objavljen i Dnevnik iz Kolorado Springsa, a u arhivi se nalazi još Dnevnik sa Long Ajlenda, nastao od 1900. do 1905, koji je, za razliku od prethodnih, u nesređenim beleškama i predstavlja, između ostalog, smernice za pravljenje Teslinog „tajnog oružja“.

Emilija Radibratović

Quaerite et invenietis

[| Odgovor na temu]

secret

 Arhiv Nikole Tesle uvršten u Uneskov registar

28.10.2003. u

Moderator
 Puno ime: Aleksandar Marković
 Član broj: 219
 Poruke: 1563
 Lokacija: scg/sr/bgd
 *.mediaworks.co.yu
 OS: Windows XP

Jabber: secret@elitesecurity.org
 Sajt:
<http://www.info.gov.yu/default.php?id=9&je=1>

* Profil
 * Email
 * Privatna Poruka

kulturne baštine

14:10

Arhiv Nikole Tesle koji se nalazi u Muzeju Nikole Tesle, uvršten je u Uneskov svetski registar kulturne baštine "Pamćenje sveta". Ovim izborom naša zemlja ušla je na listu od 45 zemalja sveta koje poseduju dokumenta od univerzalne vrednosti. Arhiv Nikole Tesle je inače **jedini arhiv u svetu** koji je u celosti uključen u Svetski registar kulturne baštine "Pamćenje sveta".

Arhiv se sada nalazi na svetskom registru zajedno sa takvim dokumentima kao što su francuska Deklaracija o pravima čoveka i građanina iz 1789. godine, kolekcije Šubertovih i Šopenovih dela, Geteovi rukopisi, rukopisi Nikole Kopernika, Betovenova Deveta simfonija, Gutenbergova Biblija...

Svetski registar kulturne dokumentacione baštine pandan je drugom svetskom registru kulturne baštine za nepokretne spomenike kulture. Odluka o prihvatanju ovogodišnjih nominacija doneta je na sastanku Internacionalnog savetodavnog komiteta Uneska, održanom u Gdansku krajem avgusta.

Sam arhiv predstavlja izuzetno vrednu kolekciju rukopisa, fotografija, naučne i patentne dokumentacije, prepiske slavnog naučnika, ličnih dokumenata, ukupno oko 160 hiljada stranica i više od 1000 Teslinih fotografija.

Quaerite et invenietis

[| Odgovor na temu]

secret

Moderator
 Puno ime: Aleksandar Marković
 Član broj: 219
 Poruke: 1563
 Lokacija: scg/sr/bgd
 *.mediaworks.co.yu
 OS: Windows XP

Jabber: secret@elitesecurity.org
 Sajt:
<http://www.info.gov.yu/default.php?id=9&je=1>

* Profil
 * Email
 * Privatna Poruka

Re: "Tesla" za Džejmsa Kamerona

03.02.2004. u 15:49

Ove godine, tačno 21. februara, po osmi put će biti dodeljene godišnje filmske nagrade "Golden Satelite" u Holivudu. Ono što je zanimljivo jeste da se među brojnim nagradama nalazi i nagrada "Nikola Tesla", koja se dodeljuje značajnim umetnicima koji su napravili pomak na polju filmske tehnike.

Ove godine se ta nagrada dodeljuje po četvrti put, a poneće je režiser Džejms Kameron, "In Recognition of Visionary Achievements in the World of Digital Technology and Sound".

Pre njega, nagradu "Nikola Tesla" dobili su Meri Pikford, Robert Evans i prošle godine Džordž Lukas.

<http://www.pressacademy.com/satawards/ipa-satelliteawards-nikolatesla.html>

Quaerite et invenietis

[| Odgovor na temu]

secret

Moderator
 Puno ime: Aleksandar Marković
 Član broj: 219

Re: Poharan muzej Nikole Tesle ...

13.02.2004. u 14:02

BEOGRADSKA POLICIJA RASVETLILA SERIJU KRAĐA U MUZEJIMA

Poruke: 1563
 Lokacija: scg/sr/bgd
 *.mediaworks.co.yu
 OS: Windows XP

Jabber: secret@elitesecurity.org
 Sajt:
<http://www.info.gov.yu/default.php?id=9&je=>

* Profil
 * Email
 * Privatna Poruka

FOTOGRAF UKRAO TESLIN MEDALJON

Beograđanin Nebojša Ljubojević (32), fotograf po zanimanju, uhapšen je pod sumnjom da je počinio seriju krađa u muzejima u Beogradu, Somboru, Smederevu i Pančevu. U njegovom stanu, pripadnici SUP-a našli su više muzejskih eksponata koji predstavljaju kulturno i istorijsko blago SCG.

Prema rečima kapetana Milana Popovića, načelnika Odeljenja za suzbijanje imovinskih delikata SUP-a Beograd, Ljubojević je uhapšen posle pljačke Karađorđevog konaka u Topoli, odakle je ukrao dve kubure i fišeklju.

- Krajem juna prošle godine uhapšeni je iz Muzeja Nikole Tesle u Beogradu ukrao zlatnu medalju koju je poznati naučnik dobio u Americi 1894. godine. O ovom slučaju se mnogo pisalo, a istragom smo utvrdili da je Ljubojević bio ljubitelj Tesle i da je često odlazio u muzej, gde je stekao, a potom i zloupotrebio poverenje zaposlenih - ispričao je Popović.

- Uhapšeni je imao sklonost na sakupljanju antikviteta. Ništa od ukradenih predmeta nije prodao, već ih je čuvao u stanu, a jedan deo i u filijali Komercijalne banke u Beogradu. Pretresom stana našli smo i alat kojim je obijao staklene vitrine i ormare - objasnio je kapetan Popović.

Dosadašnjom istragom utvrđeno je da je Ljubojević 9. januara iz Etnografskog muzeja u Beogradu odneo dve kubure iz 18. i 19. veka, jedan jatagan sa kanijom i čibuk od srebra. Krajem istog meseca, iz smederevskog muzeja ukrao je 29 novčića iz zbirke starog turskog i srednjovekovnog srpskog novca.

Prema podacima policije, Ljubojević nema izrazitu kriminalnu prošlost. Krađe je uglavnom izvodio tako što bi u muzeje ulazio u grupama, a potom bi se odvajao i kralo predmete. Nadležni u SUP-u Beograd naglašavaju da se ovakva serija muzejskim krađa još nije dogodila kod nas.

S.K.

Quaerite et invenietis

 lopov.jpg - 3.23k [| Odgovor na temu]

Alekstrade

Puno ime: Aleksandar Ilic
 Član broj: 15867
 Poruke: 58
 Lokacija: Vlasotince
 195.252.80.*
 OS: Windows XP

 Re: Na šezdesetu godišnjicu smrti NIKOLE TESLE...

08.06.2004. u 21:54

Citat:

tosa:

Tesla je **odbio** nobelovu nagradu...

* Profil
 * Email
 * Privatna Poruka

Tesla je odbio Nobelovu nagradu jer je trebao da je deli sa Edisonom, a Tesla to nije htio da prihvati, jer je smatrao da je veci naučnik od Edisonsi (sto je i tacno).

alekstrade corporation

[| Odgovor na temu]

secret

Moderator
 Puno ime: Aleksandar Marković
 Član broj: 219
 Poruke: 1563
 Lokacija: scg/sr/bgd
 *.mediaworksit.net
 OS: Windows XP

Jabber: secret@elitesecurity.org
 Sajt:
<http://www.info.gov.yu/default.php?id=9&je=>

* Profil
 * Email
 * Privatna Poruka

 Re: Tesla i žene

20.07.2004. u 14:12

Tesla nije bio oženjen i nijedna žena, sem njegove majke Georgine, koju su svi zvali Djuka, i sestara Milke i Angeline, nisu imale na njega nikakav utisak. Treća sestra, Marisa, rođena kasnije i s kojom se mnogo igrala kao dete, bila je izvrstan matematičar i odlikovala se neobičnim pamćenjem, kako je Tesla pisao, boljim od njega. Obožavao je majku i u Teslinim sećanjima prema rodnom srpskom kraju i prema njoj uvek je pokazivao nežna osećanja:

„Moja majka potiče iz veoma stare porodice u kraju u kome smo živeli, u kojoj je bilo više generacija pronalazača. Njen otac i ded pronašli su mnogo oruđa za kućnu, poljoprivrednu upotrebu i druge potrebe. Ona je bila doista velika žena, velike sposobnosti, odvažnosti i snage, koja je prkosila mnogim burama u životu i prolazila kroz mnogo iskušenja izvlačeći iz njih lična iskustva.

Moja mati bila je pronalazač prvog reda i ostvarila bi, po mome uverenju, velika dela da nije bila tako oadvojena od modernog života i njegovih bezbrojnih mogućnosti. Pronašla je i izradila raznovrsna oružja i sprave. Izatkala je i izvezla najfinije crteže koji su mogli biti načinjeni od konsa. Sejala je, negovala biljke i izdvajala vlakna sama bez ičije pomoći. Radila je neumorno, od jutra do kasne noći i svojim rukama je pravila veći deo odela i drugih domaćih potreba. Kada je navršila šezdeset godina, prsti su joj bili još uvek tako pokretljivi da je mogla "zavezati tri čvora na trepavici!".

Ostalo je zabeleženo da je Tesla i u Americi, kaa najveću svetinju, čuvao đačku torbu koju mu je majka izatkala. Tesla priznaje da je svoj pronalazački dar dobio od majke, a od osa Milutina, sveštenika, dužpo vaspitanje. Majka Djuka, kojoj je otac takođe bio sveštenik, bila je nepismena, ali izvanredno pametna i duhovita osoba. Bila je najstarija i imala je sedmoro braće i sestara o kojima se brinula posle smrti svoje majke.

Znala je mnoge srpske narodne priče i pesme koje je kazivala na prelima, na kojima su momci i devojke, a i stariji, voleli da je slušaju. Tesla je podražavao stare narodne junake, a posebno Marka Kraljevića zbog koga je, dok je „sabljom odsesa o glave Turaka“ - divne lale - od majke dobio i batine. Mnoge stare legende iz njenih priča zapamatio je Tesla, kada se kasnije otisnuo iz rodne Like.

Rodnu kuću Tesla je spomenuo u pismu mladoj gospodjici, dvanaestogodišnjoj Poli, čerki Konstantina Fotića, tada ambasadora Kraljevine Jugoslavije u SAD. Pismo je neobičnog i vrlo zanimljivog naslova Priča iz mладости koje je ispričao starac (čuva se u Teslinom muzeju). Prisetio se rodne kuće u Smiljanu i svog najranijeg detinjstva:

„Šaljem ti sliku kuće u kojoj sa m imao mnogo veselih i tužnih doživljaja i u njoj sam, čudnim stisa jem okolnosti, rođen. To starinsko zdanje, kao što na slici vidiš, smeštepo je podpo šumovita brežuljka koji se zove Bogdanić: U blizini kuće je crkva, a iza crkve, malo poviše, groblje. Najbliži naši susedi bili su daleko tri kilometra. Zimi, kad bi sneg napadao metar - dva, bili smo potpuno usamljeeni!“

Tesla u tom pismu spominje i majku Djuku, koja mu je stalno govorila da se ne igra ljubimcem mačkom „kako ne bi izazvao požar“. Tesla je Tag prvi put otkrio elektricitet, ali u crnoj mački krila se i stara srpska mitologema da se u njoj pojavljuje „zao duh“. A isto tako i da svoje ljubimce - golubove, piliće i ostale ne unosi u kuću. Tadašnji Srbi, inače, nisu davalni mački da spava kraj ognjišta.

Uspomena na jednog gusana - koji je jurio malog Teslu po dvorištu i šišao, a čak ga je jednom i ščepao svojim kljunom za goli trbuh - ostala je u dubokom sećanju. Nikog se nije bojao, čak ni vuka, koga je jednom sreo u šumi - osim toga gusana. Njegove dve tetke su ga stalno zadirkivale zbog gusana, a možda je zato kasnije napisao da ih nije voleo i da su bile ružne:

„Ničega se nisam plašio toliko kao od poljubasa te dve toliko ljubazne, koliko i neprivlačne tetke!“

Tesla je otkazao mnoga predavanja po Evropi zbog majčine bolesti, te je u aprilu 1892. došao u Smiljane i pokopao svoju majku. Samo nešto više od mesec dana kasnije u Beogradu mu je odato veliko priznanje i iz tih dana je i njegov nezaboravni susret sa pesnikom J. Jovanovićem Zmajem. U decembru te godine primljen je u Srpsku kraljevsku akademiju nauka.

Susret sa Sarom Bernar

Mnoge žene interesovale su se za Teslu; On im je imponovao kao obdareni naučnik, ali su mnoge nastojale da njegov „usamljenički život“ učine priyatnim. Kretao se, međutim, u visokom društву u kome su poznate žene „vodile glavnu reč“, ali je nastojao da „pobegne iz takvih društvenih okova“.

Od mnogih žena sa kojim se susreto izdvajaju se lepotica ledi Ribsled (ranije gospođa Džona Džekoba Astora); gospodjica Ana Morgan, čijem se idealizmu otvoreno divio; gospodjica Margarita Merington, za koju Tesla govorio da je ostavila na njega dubok utisak ne samo zato što je bila dražesna, ljudka i visoka, već odlična piganistkinja i autor mnogih muzičkih dela, i najzad, pored drugih i francuska glamur glumica Sara Bernar.

U knjizi o Tesli pisac John O'Neill -*Prodigal genius* (Džon O'Nil - Uzvišeni genije) ovako je opisao jedan susret sa Sarom Bernar, dok je - pošto je stekao priznanje u Americi - boravio u Parizu:

„Dok je sedeо pred jednom kafanom sa nekim svojim mладим priјатељем, usred razgavorne, отмено одевене гомиле, најшао је једна лјупка, дивно обућена млада жена са модерно очељаном првеном којој је Тесла одмах препознадао Сару Бернар, славну француску глумицу. 'Бољанствена Сара' прошао је сасвим близу његовог стola и када се удалјила корак-два, испустила је врло значајно малу чипкану рукавицу.

Tesla је у тену ока скочио. Догхватио је марамицу и, дрžeћи шешир у другој руци, по- - клонио се дубоко и пружио марамицу лепој tragedkinji, рекавши:

- Господице, Ваša марамица! I не погледавши ни за тренутак у њепо лјупко на смежано лице, вратио се на своје место и наставио разговор о својим огледима!"

Још занимљивији био је дијалог између Тесле и лјупке гospодjice Merington koју је једном, дивећи се нjenoj лепоти и музичирању, како је забележио O'Nil, упитао:

„Заšto Vi не носите дијамант и накит као и друге жене?"

- То nije ствар мога избора! - одговарала је она! - Ali i kad bih имала довољно новца да сеbe natovaram dijamantima, ja bih гledala да га bolje upotrebim!

- Šta бiste Vi урадили е novcem, kad бiste ga имали?

- Купила бих кућу изван града, само што не bih volela da dolazim u predgradja, i da se враćam!

- E, гospодице Merington, kad ja поћнем да згрćem моје milione, rešiću Vam taj problem. Kupiću čitav jedan skver, ovde u Njujorku, usred tog skvera sagradiću Vam vilu i posadiću drveće svuda oko је. Onda ћete imati letnjikovac i nećete morati da idete iz grada!

Incident sa haljinom

Tesla је имао poseban однос према својим sekretaricama: захтевao је од njih да буду lepo obučene i, najzad, po njegovom ukusu. To se односило на Mjuriel Arbus i posebno Dorit Skerit, која га је obožавала i под njegove stare dane. U svojim uspomenama sekretarica Dorit Skerit je забележила „incident sa haljinom":

„Teslina pojava i maniri bili су impresivni. Njegove duboko usađene, čeličnosive, blage, no opet prodrone oči, činilo se da vide vaše najskrivenije misli. Njegovo лице сijalo je gotovo eteričним zračenjem. Njegov genijalni osmeh i otmenost strpljivosti uvek su odavali osobine džentlmena koje су bile toliko usađene u njegovu dušu!"

Skerit je bila s Teslom i 1903. kada je zapao u ozbiljne novčane probleme. Vratio se na Long Ajlend gde je nameravao da podigne kupolu od 55 tona na visinu od 25 metara, čiji vrh je trebalo da će pokrije bakarnim pločama. Time je nameravao da šalje radio signale i da vrši bežično prenošenje energije. Tesla je nekoliko noći vršio eksperimente: od sferične kupole na sve strane letele su vatrene, zaslepljujuće strele. Sredinom te godine novčani problemi su još više narasli, pisala je Skerit, a posebno su došli do izražaja kada je Tesla izjavio da radi na terapeutskom oscilatoru, što je posebno interesovalo lekare.

Za mali Teslin kalem bilo je mnogo interesovanja, pisala je Skerit. Investitor je obećao tada Tesli unosan posao s medicinskim aparatima, pa mu je naložio da nastavi posao kao i u Vordenklifu, kada je s kupolom, sa koje su sijale zaslepljujuće strele. List North American pisao je 18. maja 1902. da navodno planeta Mars šalje signale Americi, kao i da Tesla smatra da treba više koristiti energiju vetra.

Skerit je pisala kako je, jednom, satima birala haljinu, ali se Tesli nije dopadala. Jednom joj je rekao: „Gospođice, šta vam je TO što nosite na sebi? ne možete ići tako odeveni kuda sam želeo da Vas pošaljem. želeo sam da odnesete pismo jednom vrlo uglednom bankaru dole u gradu, a šta he pomisliti ako neko iz moje kancelarije dođe odeven u takvu nakazu od haljine?... Kad biste bili umešni kao moja sestra, koja sama sebi šije sve haljine, ne biste morali da nosite tu rugobu... Sledite uvek prirodu kada je u pitanju Vaša haljina. ne dozvolite da modni žurnali unakazuju našu prirodu!"

Kada je Tesla 1912. radio u laboratoriji u Zapadnoj 40. ulici broj 8, Skerit je često išla u njujoršku Javnu biblioteku, koja se nalazila preko puta. Za Teslu je istraživala podatke zajedno sa drugom sekretaricom, Mjuriel Arbus. Od tada, pa u narednih 10 godina, sve go 1922. bila je pouzdan Teslin saradnik. Delila je i njegove krize i uspehe. U tih deset godina Skerit je, kao i Mjuriel Arbus, s obzirom da je Tesla radio preko cele noći, go pet izjutra, morala da ga, po njegovoj želji, sačekuje ispred laboratorije na pragu i da uzme štap, šešir i rukavice. Tada bi obe sekretarice jurile po laboratoriji da što pre navuku roletne.

,Zastori su jedipo bili podignuti, kada je napolju besnela oluja, sa munjama i grmljavinom. Tada bi Tesla legao na svoj crni angorski otoman i gledao nebo. Mi smo morale da izađemo i da budemo tihe, jer je Tesla, dok je gledao u nebo, pričao sam sa sobom. Samo tada bio je govorljiv, inače bio je čutljiv dok je razmišljao!"

Kao što čovek voli ženu

Tesla je stanovaо u apartmanu hotela Sent Redžis. Ostao je jednom bez novca , pa kako račun duže vremena nije bio izmiren, policija je otpočela da pleni i iznosi stvari. Ostala mu je samo Edisonova medalja, vredna 100 dolara. Tesla je ovu medalju ponudio svojim sekretarisa ma. Mjuriel Arbus i Doroti Skerit odmah su odbile, a Arbus je zapisala:

Doroti i ja imale smo nešto novca u torbama. Ponudile smo Tesli. Videle smo, njegove oči su se osmehivale. Iz fioke u svojoj kancelariji izvukao je nešto sitnina; bilo je oko pet dolara i poslao me da kupim semenke za njegove golubove!"

Mjuriel je mnogo naučila od Tesle pomažući mu oko patenata i njihove registracije. Bila je i šarmantna plavuša koja je plenila poglede muškaraca. Posle Tesline smrti osnovala je sopstvenu firmu za kupovinu alatnih mašina i u vreme dok se rat u Evropi bližio kraju, bila je direktor moćne njujorške kompanije Arbus Mašin Tul Sejls.

U knjizi Margaret Cheney - Man out of Time (Margaret Čejni - Čovek izvan vremena) - kao i u drugim knjigama koje su pisali Dejvid Pit, S. Bokšan, Vladimir Njegovan, V. M. Popović, Aleksandar Milinković i drugi - opisana je neobična, ali za ljude našeg podneblja, normalna ljubav prema golubovima. Tesla je mnogo voleo golubove, pa je Čejni, pozivajući se na rukopis O'Nila Genije, napisala kako se Tesla jednog januarskog dana 1921. razboleo i tad, po običaju, nije dozvolio da pozovu lekara. Nije imao snage ni da se vrati u svoj apartman u hotelu Sent Redžis, ali je dozvao sekretaricu i tihim glasom joj naložio da pozove spremačicu sa 14. sprata hotela i da nahrani golubove u njegovom apartmanu, posebno onog „beloga goluba sa sivim tačkama na krilima“!

Čak i kad je taj golub bio bolestan, Tesla nije napuštao svoj apartman. Skerit se sećala da je Tesla bio radostan kada se vraćao na rad, no ubrzo i tužan, kad je golub uginuo. Pozvao je jednog poznanika iz predgrađa da ga sahrani, ali je već tokom dana promenio mišljenje i sam to uradio.

O'Nil, koji je bio član jednog spiritističkog društva, pisao je o Teslinom mističnom simbolizmu u belom golubu, pa je zabeležio Tesline reči: „Postojao je jedan golub, divna ptica, čisto bele boje sa sivim mrljama na krilima; ovaj je bio drugačiji. Bio je ženka. Ma gde cc nalazio, golub bi me pronašao: kada bih poželeo da je vidim samo sam pozvao i ona bi doletela do mene... Voleo sam tog goluba. Da, voleo sam je kao što čovek voli ženu i ona je mene volela!“.

Pored spiritualističkog, u odnosu bele golubice i Tesle, mnogi psiholozi, koji su se bavili simbolizmom ptica u životu pronalazača, među njima i dr Džul Ajzenbad, smatraju da je „ptica starovremeni univerzalni simbol majke i njenih grudi koje pružaju hranu“, odnosno da postoji mnogo praznog simbola goluba u životu mnogih pronalazača i njihovih neuroza u odnosu prema majci u detinjstvu.

Tesla je obožavao majku i golubove još u detinjstvu. Po starom predanju u Srba u golubovima žive duše naših izumrlih predaka!

Četiri dame

Tesla je bio vrlo visok i suvjonjav, lepog lica i privlačan, miran i s obzirom da je govorio tiho, odavao je utisak da je stidljiv, lepo se odevao i pošto je imao veliku garderobu, vodio je računa o svom

dobrom izgledu. Dok su drugi, pogotovu u mladićkom dobu, čeznuli za visokim društvom, u kome su se kretale poznate i rado viđene žene, Tesla kao da je izbegavao takve susrete. Vladao je svojim osećanjima, ali nije bio - mada se nikada nije ženio - ženomrzac, kako su neki hteli da ga predstave.

Mnogi autori, pisci njegovih biografija, žećeći da proniknu u sve tajne njegovog života, jednoglasni su u jednom: Teslin stav prema ženama bio je uvek paradoksalan, ali je idealizovao ženu i mada ju je uzdizao iznad ostalih ljudi „ženu je ipak posmatrao sa čisto objektivnog i matejalističkog gledišta, kao da u njenoj prirodi nema dugovnih sadržaja".

Mnogi ovo tumače kao znak dalekog unutrašnjeg sukoba koji se odvijao u njegovoj psihi: kad je imao tri godine slučajpo je u crkvi stao na haljinu jedne žene, zbog čega je od odma dobio šamar. Ali, kako je Tesla celog života iskazivao zdrav stav prema ženi, kao dobrom saradniku, može da se zaključi da je sve to bilo u njegovom hladnom i objektivnom podešavanju sopstvenog života.

Jednom je Tesla okupljenim lepim saradnicima - koje je uvek oslovjavao samo sa 'gospodice' - pošto ga je napustila veoma dobra i iskusna sekretarica radi udaje, rekao: ,Nemojte se udavati premlade. Ako se udate isuviše mlade, onda vas uzimaju većinom zbog lepote, a deset godina potom, čim lepota prođe, postajete muževima dosadne i oni se interesuju za druge!".

Ako se odbaci ovaj stav izvesne hipokrizije, važnije je šta e Tesla rekao jednom novinaru The Collier's u intervju 23. prila 1925: „Ženski um već je pokazao sposobnost za sve ljudske duhovne tekovine i postignuća, i kako nova pokoljenja budu dolazila, tako će će se i ta sposobnost razvijati; prosečna žena biće isto tako dobro obrazovana kao i prosečan muškarac, a potom i bolje, jer uspavane moći njenog duha biće podstaknute na rad koji će biti utoliko veći ukoliko su one vekovima mirovale. Žene se neće obazirati na ono što je bilo, i zaprepastiće civilizaciju svojim napretkom!".

Svakako, da je u svojim vizijama Tesla naslućivao moć žena. Zar se, uostalom, nije divio i svojoj majci, prohalazaču mnogih korisnih stvari u svom domaćinstvu. On je cenio osobe koje su iznad "samog onog što ih čini ženom", odnosno pokazivao je određeno poštovanje prema pesnikinjama, slikarkama, pijanistkinjama, posebno osobama odanim svojim porodicama. Drugim rečima, „samo najotmeniji tip žene mogao cc približiti Tesli do granica prijateljstva"; On ih je u svom duhu lišavao njihovog pola, odbacujući svaku „emotivnu privlačnost".

Ipak, četiri dame su se neobično interesovale za Teslu. To su bile: Frensis Vorvik, Flora Dodž i dve Katarine - gospodice Mon i Džonson, dok je od jedne, anonimne, s inicijalima B. Do, koja ga je u pismu upitala da li je oženjen, odgovorio: „Pošto želite da znate, kazaću Vam, ne samo da nisam oženjen, već i to da nijedna žena nije nikad ušla u moje misli"!

Odgovor je bio: „Vaša izjava u vezi sa Vašim nežestvom ne laska mom polu... Budući da sam udata žena, ne mogu Vam poželeti

ništa bolje nego da ubuduće ne govorite: 'Nikada nijedna žena nije ušla u moje misli!'".

Iako je tako odgovorio i dobio nadasve „ženski” savet, voleo je da bude u društvu žena, a lepim je poklanjao bukete orhideja. S Katarinom Džonson trudio se da iznad svega održava prijateljske odnose, jer je bila supruga njegovog odanog prijatelja. Ona se godinama trudila da ga „prelomi”; On ju je godinama držao na odstojanju, iako mu je slala ljubavna pisma puna nežnosti. Kad je njen muž bio ambasador u Rimu 1909, Tesla je od Katarine dobio pismo iz Beograda kako je uspela da muža i jugoslovenskog poslanika u Italiji, Vesića, natera da obiđu Srbiju: „Želela bih da od Vas, moj večno dragi i večno čutljivi prijatelju, dobijem kakve vesti, pa bile one dobre ili rđave... ne znam zašto sam toliko tužna: osećam se kao da je u životu sve izmaklo pred mnom...!”

Frencis Vorvik mu je pisala strepeći da mu neka druga žena nije "otrovala i zarobila srce", dok je gospođica Katarina Mot bila preterano religiozna i, znajući da Tesla potiče iz svešteničke porodice, trudila se da kod njega, pored religioznih, ojača i ljubavna osećanja. Flora Doc bila je ekscentrična milionerka, ali je kao i druge bila neuspšna da zadobije Teslinu ljubav.

Pravi odgovor zašto se nije ženio dao je sam Tesla u svojim kraćim autobiografskim zabeleškama: „Naumio sam da sav svoj život posvetim radu, i sa toga razloga odrekao sam se ljubavi i društva dobre žene; a i više od toga. Mislim da književnik i muzičar treba da se ožene. Oni tako dobivaju nadahnjuće koje ih vodi ka većem uspehu. Ali pronalazač ima tako žestoku narav, sa toliko divlje, strasne osobenosti, da bi morao sve da napusti i da se tako odrekne svoje izabrane oblasti rada, ako bi se posvetio ženi. A i šteta što je tako; ponekad se osećam tako usamljenim.

Bogumir Pejčić

Quaerite et invenietis

[| Odgovor na temu]

haarP2

Član broj: 28538
Poruke: 29
Lokacija: SLO
*.dsl.siol.net
OS: Windows XP

 Re: Na šezdesetu godišnjicu smrti NIKOLE TESLE...

21.07.2004. u

13:37

E pa ovo je za največu pohvalu! Moj skroman komentar. Tesla je bio najveći vizionar i znanstvenik svih vremena.

* Profil
* Email
* Privatna Poruka

[| Odgovor na temu]

[es] :: Nauka :: Na šezdesetu godišnjicu smrti NIKOLE TESLE...

[Pregleda: 269 | Odgovora: 22]
[Html / Print / Txt]

**POSTAVI
TEMU**

ODGOVORI

Korisnici aktivni u poslednjih 10 minuta

 Registrovani: 57 (b3|2A, Silencer, Otkud_znam, victorb, zknadic, Nemanja Dubravac, antonios, srki, dzezer, code name: vuk, homoludens, Jole Petrov, hipp, vladoj, montenegro, nix33, MrYoo, kasaad, MaRaToNcI, marko37, zlaajaa, Icecream, fejsov, nado, Marko50, linuxscg, bunker, UroS, nora, nenadkg, FUKI, Djapeto Potente, cicotrut2, milanvla, Frenky, DownBload, GameLudak, spaske, ojee, Jastog, Krle, b4d_s3c70r, Bubuleja, Elvir67, BluesRocker, arsa xx, Wega, gdzg, zlatko50, MAPJAH, matttii, izzo, Miroslav Strugarevic, dvbsat, -zombie-, zloboleon, Klajoni)

Gosti: 184 (Kompletan lista u novom prozoru)

Srodne teme:

Selektovanje Image (slike)na Formi u Visual Basic.. (13.08.2002.)
 TESLA COILS ? (25.05.2004.)
 Danas je 23 godine od... (11.05.2003.)
 Pomoc (14.05.2003.)
 Da li mogu to? Mislim da li je legalno? (25.05.2003.)
 strand () i rand () (23.06.2003.)
 Teslin induktor obrtnog magnetnog polja (25.03.2004.)
 Donatorska vecera za Muzej Nikole Tesle (04.12.2003.)
 DarwinAwards.COM (17.03.2004.)
 Zadatak Nikole Tesle? (22.03.2004.)

Aktuelne teme u ovom

Izaberite forum:

Lista pos

Login/Logout

Niste ulogovani?

Korisničko ime:

Lozinka:

Izgubili ste password?

Reklama

Affiliates

Elektrophreak :: Xideout Search :: onlajn.net :: ZdravZivot.com :: I-Sound :: Internet oglasi ::
 Kosovo.co.yu :: Chillout.co.yu :: ii-labs :: SerbianChat.net :: programiranje.net :: Atrijum ::
 HackGen :: Mirijevo.com :: Pretraga :: GLAMOUR CAFFE :: Linuxserbia :: Internet Dobrodruh ::
 MobilniSvet :: Delije caffe :: Cafe.co.yu :: Mighty Lamers ::

Ostale Informacije

[Kontakt | Vrh strane]

Tekstovi objavljeni na ovom sajtu su autorsko delo i zajedničko vlasništvo www.elitesecurity.org sajta i autora tekstova.

Dalja distribucija tekstova dozvoljena je isključivo u nekomercijalne svrhe i uz jasno citiranje izvora i autora poruke, kao i internet adrese na kojoj se original nalazi. Za sve ostale vidove distribucije, obavezni ste da prethodno zatražite odobrenje od vlasnika elitesecurity.org sajta ili autora teksta.

Kompletan odgovornost za sadržaj objavljenih tekstova snose isključivo njihovi autori, čiji je pseudonim jasno označen pored sadržaja teksta.

ES Design, Software & Administration by Gojko Vujović.

[RSS:rdf backend je dostupan na <http://www.elitesecurity.org/backend.php>]

Sidebar: Mozilla, Opera, Internet Explorer. ([pomoć](#))

ES Toolbar 1.1 **BETA** za Internet Explorer

Housing provided by:

